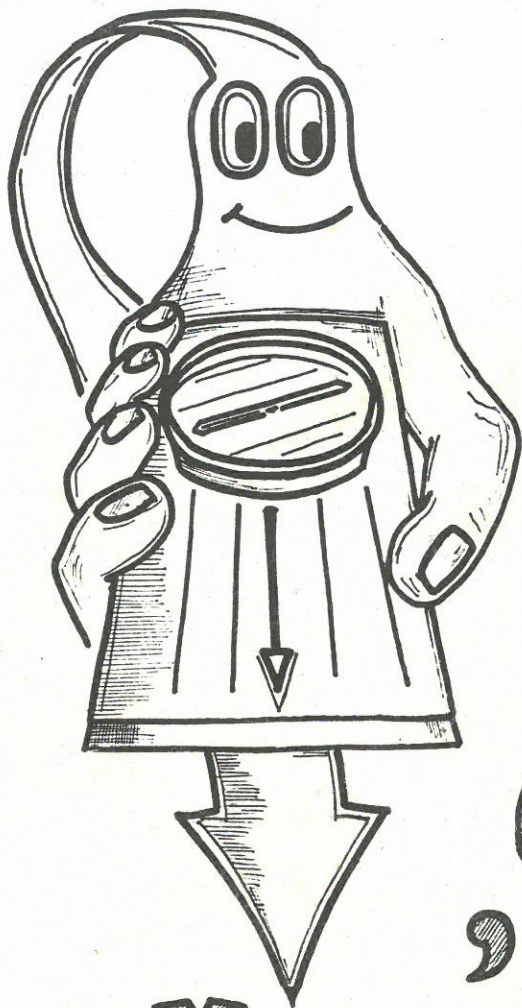

TESLA BRNO

**ODDÍL
ORIENTAČNÍHO
BĚHU**

ROČENKA

P.S.

PĚTADVACET A CO DÁL?

Když jsme před několika týdny oslavili 25 let trvání našeho oddílu, řekl jsem, že při jeho založení jsem nepředpokládal, že za čtvrt století bude nějaká oslava nebo že v oddíle budou závodit děti tehdejších žáků. A samozřejmě vůbec mi nemohlo napadnout, že budu psát ještě i úvodní slovo do Ročenky 1990.

Podstatné ale je, že jsme za těch 25 let bohatě naplnili cíle, se kterými jsme oddíl zakládali.

Dlouhá řada mistrovských a přebornických titulů, mezinárodních i ligových vítězství, desítky zhotovených map i úspěšně zorganizovaných závodů - to vše stavělo náš oddíl mezi nejúspěšnější a nejznámější. A i když jsme se ani my nevyhnuli období, kdy to nebylo tak slavné, našlo se naštěstí opět dostatek obětavců, kteří úroveň opět vytáhli na místa, jak jsme byli dlouhá léta zvyklí.

A mě osobně velmi těší, že jsme i letošní jubileum oslavili řadou vynikajících úspěchů. A dvojnásobnou radost mám z toho, že dnes oddíl vedou ti, kteří zde jako žáci nebo dorostenci začínali a myslím, že to dělají dobře.

Nicméně, jak říkaly naše babičky - všechna sláva - polní tráva. Na řadu úspěšných výkonů před dvaceti lety si už sotva kdo vzpomene, dokonce těm mladším už nic neříkají ani jména bývalých vynikajících reprezentantů. A člověk se tedy musí ptát po nějakých trvalejších hodnotách. A asi se všichni shodneme v tom, že touto trvalou hodnotou je především duch kamarádství, který zde po celou dobu vládnul. Je skutečně až z podivem, že za ta dlouhá léta nedošlo k nějakým významnějším sporům, pomluvám, intrikám, že jsme se scházeli vždy dohodnout, že se zde v průběhu let vytvářely vynikající party. A proto jsme sem asi taky rádi chodili a mnozí z nás tak činíme i po letech. A jestli si něco můžeme do budoucna přát, tak především to, aby nám ten duch kamarádství, vzájemné ohleduplnosti, tolerance i respektování názoru toho druhého i do dalších let vydržel. Ono to bude moc zapotřebí!

Dočkali jsme se krásných časů osobní svobody, které poskytuje mnoho nových možností pro každého z nás. Než však tyto nové možnosti budeme moci plně využít, zažijeme nejednu nepříjemnost. Nutně se na určitou dobu sníží naše životní úroveň, mnohým nastanou třeba i starosti existenční, řada věcí bude pro nás cenově nepřístupná. To všechno samozřejmě nevytváří ideální podmínky ani pro náš sport, který máme všichni tak rádi.

Nebudeme ale moci čekat, že nám někdo automaticky zaplatí dražší dopravu i ubytování, že nám někdo koupí drahé sportovní vybavení. Budeme muset všichni vyvinout úsilí a o finanční prostředky na naši činnost se postarat. Tak je tomu všude na světě. A budeme muset také zvážit, zda-li je účelné cestovat na závody třeba v listopadu. A dobře si rozmyslet jak těch prostředků, které získáme, co nejlépe využít.

Závěrem tohoto úvodního povídání bych rád za nás všechny poděkoval všem, kteří se těch 25 let ať už jako závodníci, nebo jako trenéři, rozhodčí, kartografové i funkcionáři starali o to, že jsme se mezi "orientáky" neztratili.

Rád bych popřál všem mladším řadu vynikajících sportovních výkonů a nám všem do posledních let tohoto tisíciletí hodně zdraví.

Lojza Petr

Č E S T N Á L I S T I N APŘEBORNÍCI KRAJE:

<u>denní</u>	D17	Lenka Nevřivová
	D21	Ada Kuchařová
	H11	Radek Čech
	H17	Pavel Milán
<u>štafety</u>	H11-14	Ševčík - Procházka - Milán
<u>noční</u>	H21	Jiří Urválek

PŘEBORY ČESKÉ REPUBLIKY

<u>denní</u>	D17	1. Lenka Nevřivová
	H17	1. Pavel Milán
<u>štafety</u>	D15-18	2. Bočková - Slámová - Nevřivová
	H15-18	2. Milán - Strejček - Vřešťál
<u>noční</u>	D15	3. Petra Šňupárková

PŘEBORY A MISTROVSTVÍ ČSFR

<u>denní</u>	D17	3. Lenka Nevřivová
	D21	2. Ada Kuchařová
	H17	2. Pavel Milán
<u>štafety</u>	D15-18	1. Bočková - Slámová - Nevřivová
	H15-18	1. Milán - Strejček - Vřešťál
<u>sprint</u>	D19-	2. Ada Kuchařová
	H15-18	1. Pavel Milán
<u>dl.trať</u>	D21	2. Ada Kuchařová
	H17	3. Petr Strejček
<u>liga</u>		2. místo družstva dorostu Bočková, Čechová, Dufková J., Durmonová, Němcová, Nevřivová, Slámová, Šňupárková, Milán, Strejček, Ševčík, Vřešťál
<u>LOB</u>	H17	2. Jan Vřešťál
	H15-18	3. Petr Strejček 1. Milán - Strejček - Vřešťál

PŘEBORNÍCI ODDÍLU

Pavla Bočková a Jiří Urválek

JA Smith

NÁVRAT

A ZAČÁTKY

Je nás okolo 25, se skupinkou zákyň trénovaných v uplynulé sezóně Aničkou Gigošovou asi 30.

Než začnu s hodnocením loňské sezóny z mého pohledu, chtěla bych napsat pár řádků z trošku jiného konce. Na jaře 1990 jsem se po dlouhé době vrátila k začátečnickům, dá se říci naší orientačké kolébce. Abych se přiznala, nevracela jsem se na tuto kolej zcela dobrovolně. Ze začátku jsem měla strach, zda po tak dlouhé přestávce tuhle skutečně nejtěžší práci po boku Honzy a Kely Procházkových, Honzy Sponara a dalších pomalu "zapomenutých" vůbec zvládnu. Jak jsem to zvládla či nikoliv mohou hodnotit tito lidé, ti nejmenší a budoucí čas. Fakt je ten, že mě tehle práce začala bavit /nikdo nechce výsledkové zázraky, jaké tréninky si nachystám, takové jsou/. Náplň tréninků vychází částečně z dob trenérské práce paní Dobruše Novotné + Aloise Petre a z přání dětí co by chtěly na tréninku hrát, nebo jak by měly tréninky dle jejich představ vypadat. Touto cestou bych chtěla paní Novotné a Lojzovi poděkovat.

Mé přání /věřím, že nejen mě/ je, aby se nejmenší, začínající i pokročilé žactvo naučilo žít v kolektivu, získalo lásku ke sportu /nejen k orientačnímu běhu/, k přírodě doprovázející nás nejen v životě, ale i v našem sportovišti. Přeala bych si, aby se děti samy rozhodly, zda se budou věnovat sportu vrcholovému nebo rekreačnímu.

Nyní si dovoluji přejít k hodnocení uplynulé sezóny, jak jsem jí viděla. I když se teprve poznáváme, zkusila bych to asi takto: Objevilo se několik talentů, ale již na začátku chci upozornit, že talent nestačí, chce to na sobě pracovat, pokud Vás orientační běh baví.

VELČEVSKÝ Petr	- trošku více soustředěnosti při mapových trénincích, jinek nemám připomínek
KŘÍŽ Tomáš	- do prázdnin trénoval dle mých představ, po prázdninách hodně polevil
Otázka pro Tomáše: PROČ ?
RAČANSKÝ Věna	- chybí soustředěnost, tak jako u Petra
ROHOVSKÝ Ondra	- dobrá fyzická kondice, nutná teorie mapy, více soustředěnosti
HABÁNOVÁ Zuzana	- méně paličatosti, více soustředěnosti
SKŘIČKOVÁ Anna	- více soustředěnosti, nutná mapová teorie, dobrá fyzická kondice - ale jen když se chce !!
- Aničko, měla by ses rozmyslet, pro jaký sport se rozhodneš.

Dále mě zaujali nově příchozí:

TICHÝ Tomáš, ZÁVODSKÝ Michal - poněvažd oba chlepci minulou sezónu neběhali závodně mohu pouze konstatovat, že mají dobrý základ od Pavla Tichého.

Takže nezbyvá než popřát v budoucnu hodně sportovních úspěchů, vydržet v přístupu k tréninku a sportovní štěstí se snad v brzké době na Vás usměje.

Měla bych pokračovat v hodnocení nejmenších a začátečnicků, ale poněvažd by byl z toho nezáživný román, ve kterém bych se stále opekovala, rozhodla jsem se pro společné zhodnocení.

Je nutno zkvalitnit docházku, pokusit se o zlepšení přístupu k tréninku /ať už jsou to běhání nebo hry/. Pokud s Vámi probíráme teorii nebo chodíme po lese ve snaze Vám vysvětlit základy OB, snažte se trochu soustředit. Měli byste nám říci jaký sport chcete dělat. Nemá smysl, abychom si zbytečně komplikovali tréninky. Na závěr tedy výzva: "Až si rozmyslíte, co Vás baví, zda-li je to orientační běh nebo jiný sport, stačí nám, když nám na jaře řeknete, jak jste se rozhodli".

Na konec zůstala skupinka, kterou jsem mohla v uplynulé sezóně sledovat jen z povzdálí. V posledních měsících jsem dostala příležitost ke vzájemnému tzv. oťukání a ráda se s nimi podělím o pár svých poznatků.

Chtělo by to trochu změnit strukturu tréninků, ale jinak:

- KAROLÍNKA - talent, zdokonalit mapu
potřebovala bys k sobě kamarádku na trénink, samotná se špatně běhá
- KATKA - původně jsem Tě chtěla dát na trénink s Karolínkou, předpoklady, že bys jí měla stačit máš, jen jak získáš jistotu na mapě, fyzická kondice by se poděla, ale rozhodla jsem se jinak.
Káčo, nejdříve bych doporučila konzultaci s odborným lékařem. Pokud by šlo úplné vyléčení achilovky i za cenu vynechání 1 sezóny, nebo alespoň dělej vše proto, aby se zdravotní stav nezhoršil. Zdraví máš jen jedno a to ničím nenahradiš. /Mohla bys mi pomáhat s tréninky/. Přemýšlej o mé nabídce ...
- MARTINA - fyzická kondice se v posledních měsících zlepšila, zdokonalit mapu. jinak nemám připomínek
- BOŽENKA - zlepšit přístup k tréninkům, talent již nestačí, je třeba přidat jak ve fyzické přípravě tak mapové. Boží, chce to více ctížečnosti.
- VERČA - trochu více mapy od jara - do října a nebudu mít připomínek.

Závěrem bych chtěla říci, že hodnocení je jednostranné a mnozí s ním nemusí souhlasit. Nezbyvá mi, než veškerému žactvu popřát v budoucnu hlavně zdraví a hodně sportovního štěstí.

ZPRÁVA O OBJEVENÍ

Po jarní části SP se začalo proslýchat, že dvěma česko - Slovenským závodníkům bude umožněn start na zámořských závodech. Měl to být nadějný Tomáš Prokeš a já - sice nenadějná, ale prý zkušená špiónka na terény pro MS -93. Měla jsem z toho, po pravdě řečeno, docela strach. On totiž závodník v takovém případě je sám sobě vedoucím výpravy, koučem, trenérem, překladatelem, masérem, psychologem a já nevím čím ještě, takže na vlastní závodění nemá pak čas.

Naštěstí se našli kromě IOF další sponzoři - především jedinečný švédský podporovatel orientácků chudých rozvojových zemí Peo Bengtsson. Díky jemu jsme v minisestavě Kačor, Tomáš Prokeš, Majka Honzová a já odlétli začátkem srpna na severoamerický kontinent. Stali jsme se tak první oficiální výpravou československého repre v OB na půdě Kanady a USA. (Nepočítám ovšem neoficiálně působícího bývalého člena našeho oddílu „Ladiče“ Ježka, který tam kdysi odešel nejen bez povolení našich úřadů, ale dokonce i bez souhlasu Tesly.)

Vzdušnou trasu z Frankfurtu n. Mohanem do Vancouveru (záp. pobřeží Kanady) jsme překonali za pouhých 11 hodin bez mezipřistání a to na palubě DC 10. Nestačili jsme zasnout, co se pod námi objevovalo: Island, zaledněné Grónsko, pak šup kousek nad polární kruh a zase přes Severní teritorium mírně k jihu. Těsně před přistáním jsme skoro škrtili o vršky Skalistých hor, jež se nám pak stavěly do cesty i během našeho pozemního putování.

Kanada nás přivítala horkým letním počasím. Na letišti jsme si vyzvedli osobní automobil jakési americké značky - Chevrolet, Cadillac nebo tak nějak, který nám Peo předem zaplatil u půjčovny Budget. Zmiňuji se o tom proto, že auto se stalo na dalších čtrnáct dní částečně naším domovem a útočištěm. Není divu, najezdili jsme v něm přes 4 tisíce kilometrů. Kačor, mimo jiné výborný řidič, chvíli zkoumal automatické řazení, aby se mu pak tento koráb stal denodenním spolehlivým přítelem. Všichni společně jsme ocenili přímo zázračnou klimatizaci, která po chvilce jízdy udělala z třicetistupňového vedra příjemný chládek (až jsem drkotala zuby).

Prvním postupným cílem byl Kamloops - perla Skalistých hor, jak hlásaly poutače u dálnice. Z Vancouveru jsme vystoupali přes pobřežní hřeben na Fraser Plateau, což je vlastně terče předhůří Skalistých hor. Zde, uprostřed polopouštní krajiny, leželo dole u řeky krásné město s nevidaným okolím. Převážně holé a oblé kopce s porostem nízké trávy zpražené sluncem, misty kamenitým podkladem a skalkami a jen částečně v některých údolích a na svazích porost-

lé borovým lesem. Zkrátka nádherně nedotčená divočina.

V Kamloopsu jsme se připojili k Bengtssonově výpravě, ke které mimochodem patřili i Litevka Danute Girinskaite a Estonec Sixten Sild.

Hned druhý den brzy ráno jsme vyrazili na závody. Měli jsme sice na Bengtssonovu výpravu trochu zpoždění, ale co bychom se ohlíželi na nějakou aklimatizaci! Předchozí den se nám o osm hodin protáhl, i let z hlediska kondice nebyl zrovna odpočinkem před závodem. Nestihli jsme se nasnídat a já jsem jak naschvál dostala VACANT DE se startovním časem pro první den chvíli po osmé ráno. Kromě toho, že jsem přišla pozdě na start a neměla jsem pištalku, která je v těchto krajích povinná, neuvěřitelně jsem se po lese v tom vedru plížila. Vyhrála Danute s velkým náskokem před dalšími. Celá světová elita se však těchto závodů vůbec nezúčastňovala, pobývala v terénech poblíž konání SP.

Tady by se slušelo objasnit, jak vlastně byly závody v Kanadě a USA organizovány. V týdnu před a mezi dvěma Světovými poháry probíhalo současně Asijsko-tichomořské mistrovství v OB (APOC), sestávající ze sedmi závodů zhruba ve třech oblastech: V Kanadě to byl Kamloops v Britské Kolumbii a okolí Oldsu a Caroline ve státě Alberta, v USA terény u Cle Elum poblíž města Ellensburg ve státě Washington. Těchto závodů se zúčastňovaly početné týmy nejen ze severoamerického kontinentu, ale i z Austrálie, Nového Zélandu, Japonska a Hong - Kongu. Hezké na tom bylo to, že v APCC byly zastoupeny všechny věkové kategorie - děti, dospělí a veteráni. Aby všechno nebylo příliš jednoduché: v rámci APOC probíhala jednotlivá mistrovství - v Kamloopsu mistrovství Kanady, u Oldsu mistrovství Severní Ameriky a v USA Festival severozápadního Tichomoří v OB. Dohromady se ty výsledky všelijak sčítaly a oddělovaly, takže sami pořadatelé (zvláště z USA) z toho byli zmateni. Světový pohár byl samozřejmě jejich součástí a zlatým hřebem.

Po jednom dni v Kamloopsu jsme pokračovali dále na severovýchod do Oldsu. Těšili jsme se na přejezd Skalistých hor s jejich množstvím národních parků. Už z dálky se běžely vrcholky zasněžených třítisícovek. K našemu překvapení jsme horami přímo profrčeli po čtyřproudé dálnici. Žádné alpské pasy a dlouhé tunely. Zkrátka nuda. Ale na druhé straně nás stěny tyčící se kolem širokých údolí udivovaly krásnými učebnicovými příklady krásněji hornin. Také dálniční značení perfektně informovalo o průjezdu přírodními parky.

Těsně před výjezdem z pásu hor jsme se ocitli v Canmore. Ano, jistě, to jméno vám něco říká, že? Nebudu napínat: dějiště běžecích disciplin Zimních olympijských her v Calgary. Dali jsme si zde pauzu na proběhnutí po lyžařských tratích. K mému překvapení nebyl hlavní stadionek ani moc velký. Zato pavučina průseků a pěšinek s tratěmi představovala délku sta kilometrů.

Za Skalistými horami jsme se dostali do rozsáhlých rovin. Projeli jsme olympijským městem Calgary a na pülce cesty k Edmontonu už ležal Olds. Kolem samá mírně zvlněná pole, lesa ani kousek kam oko dohlédlo. Kdepak asi budeme běhat na Světovém poháru?

Městečko Olds velikosti Kuřimi nám poskytlo příjemné ubytování v Old's College - zemědělské škole. Pečliví a snaživí kanadští organizátoři dělali vše pro zdárný průběh závodu SP. Bylo sice cítit menší jistotu a rutinovanost, na jakou jsme zvyklí třeba ve Skandinávii, ale na druhé straně naši pořadatelé SP na Silici by se od nich mohli hodně učit.

Už na první pohled nám známé tváře závodníků prozradily, že se sjela téměř celá světová špička. Pouze Norové a Švédí měli plné týmy, avšak z ostatních zemí přijeli alespoň nejlepší. Mně tam např. chyběla do počtu Katalin Oláh. Menší počet závodníků usnadňoval získání bodů pouze v druhé půlce startovního pole. Jinak mezi prvními se rozpoutal neméně usilovný a náročný boj o místa „na bedně“ a kolem ní.

Cesta do prostoru závodu trvala asi hodinu. Pole vystřídaly louky a pastviska a nakonec mírně zvlněný lesnatý terén. Jeho zajímavostí bylo, že se v této oblasti nacházely malé ropné těžní věže a v oplocených částech lesa volně se pasoucí dobytek. Kačor při svém závodu v H 35 zvolil obíhačku, aby se vyhnul buši, ale krávy ho z cesty zahnal zpět do lesa. A že to byl terén zajímavý a mapařsky náročný (spořáda terénních tvarů, jezírka, bažinky) dokazovaly i výsledky. Mnozí dobří závodníci se nevyvarovali chyb. Mně se podařilo letos po dlouhé době běžet bez chyby, ale předstihly mě dvě rychlejší Skandinávky. I Tomáš se doslova zakousl do Erikseona a pomohl si k 9. místu. Mapa byla skoro výborná, však fotogrammetrii dělal pan Helgesen z Norska.

Volný den jsme využili k večerní prohlídce Calgary. Byli jsme především zvědaví na CITY, kde se tyčily mrakodrapy jako na Manhattanu. Nebylo svou rozlohou ani moc velké, ale zato krása a architektonická dokonalost těchto kolosů skloubená se zbytky původní zástavby nás přiváděla v úžas. Hned za jeho hranicí však byly ulice lemovány řadami nepřiliš luxusních domků. Brzy jsme poznali, že jsou obývány Indiány. I uvnitř centra, v parčících a na náměstíčkách, se v jinak ztichlém městě shlukovaly skupinky ošuntělých Indiánů, mnozí z nich byli opilí. Nabízelo se srovnání s našimi cikány.

Po skončení první části série závodů jsme se v průběhu celého týdne postupně přesouvali na jih k místu konání dalšího SP.

Zastavili jsme se také na velkolepém závodě nazývaném Rogaine. V zásadě je to čtyřiašedesátihodinový skorelauf. Je oblíben jak v Americe, tak v Austrálii. Startuje se v poledne jeden den a končí v poledne den následující. Závod musí být absolvován ve dvou a vícečlenných hlídkách, neboť v těchto končinách na člověka číhají různá nebezpečí: od výkyvů počasí /především velké vedro vedoucí k dehydrataci/, až po divou zvěř - jeleny, losy, vlky, rysy, hnědé medvědy i velmi nebezpečné grizzly. Severoameričtí orientáči však tento druh závodů absolvují spíše turistickým tempem a jsou vybaveni jídlem a především pitím. V průběhu dne se libovolně vracejí do kempu a většina zde přespí i v noci a ráno pokračuje. Bengtssonovi Švédí a my jsme si vyběhli jen odpoledne na pár hodin a večer jsme opět pokračovali v jízdě.

Zajímavé pro nás bylo i překročení kanadsko - amerických hranic. Čekala jsem, že jen vystrčíme ruku s pasem z okénka auta a nezměněnou rychlostí protneme hraniční čáru. Američtí celníci nás však překvapili svou důkladností, kterou na druhé straně vyvažovali zdvořilostí. Nechali nás všechny i Švédy vystoupit z vozu a pečlivě ověřovali platnost našich víz. Také se nás několikrát vyptávali, kdy a odkud odletíte do Evropy a jestli máme zpáteční letenku. Zajímalo je, kolik vezeme alkoholu a cigaret. Ano, ani v Americe nevládne anarchie.

Cestou jsme ještě pobýli ve městě Spokane, odtrénováli zase v jiných zajímavých terénech a za velkého horka. Mapa připomínala svou velikostí totalitní Rudé právo, formou výtvarné dílo s obrázky a obsahem nepodařenou malůvkou. Mešoviny postřehy i zde beze zbytku platily.

To už zbýval poslední přejezd do centra dalšího SP. Krajina za Spokane, kterou jsme projížděli, byla pro nás naprosto exotická. Rovná náhorní planina bez jediného stromu, rozbrázděná místy vyschlými koryty bývalých řek, svým vzhledem působila skličujícím dojmem. Pak se silnice dostala na hranu kaňonu, jehož dnem takla velkolapá řeka Kolumbia. Přečkali jsme ji a pokračovali do Ellensburgu. Asociace orientačního běhu státu Washington tady měla hlavní organizační centrum třetí části APOC '90.

Již od prvních chvil počínajíc prezentací jsme tušili, že závody pořádají dobrušrděční diletanti. A to vše se potvrdilo hned při losování SP. Ředitel závodu (Peo nám o něm vyprávěl, že je to hippie) byl nucen s pomocníky přelosovat 2 startovní skupiny, protože do nich zapomněli zařadit některé závodníky. Dále následoval nepovedený převoz na start, při němž bylo možno získávat informace z cíle. Dokonce se prý podařil i takovýto kousek: Finský tým se dostavil do prostoru startu asi čtvrt hodiny před startem prvního závodníka. Šli po fáborkách, šli, až se ocitli u jakési kontroly bez kódu. Brzy přišli na to, že ta označuje polohu ostrého mapového startu. Rychle vycouvali zpět na cestu. Právě se blížili žoviální američtí pořadatelé a jali se stavět startovní koridor. Samozřejmě museli posunout startovní čas.

O mapě Cle Elum se proslýchalo, že není právě moc přesná. Tomáš projevil upřímnou naději, že konečně Seveřané udělají více chyb. Tím větší šanci bude mít on. Prý se lehce přizpůsobí i špatné mapě, když je na to od nás zvyklý. Dělal jsem si z něj legraci a snažila se ho přesvědčit, že Švédi umí všude. Nevěřil. Až po závodě uznal, že se přece nil.

Běželo se v zabušeném lese, v prostoru byly zbytky starých černouhelných dolů s obslužnými cestami. Ty byly často jedinou možnou (i dalekou) obíhačkou mezi kontrolami. Rychlí a silní běžci vydělávali. Jižní část mapy před cílem již umožňovala opravdu přespolní běh bez náročného mapování.

V cíli nám sebrali mapy s natištěnými tratěmi a po závodě rozdávali nové - ale bez tratí. Teď už si nikdy nevzpomenou, kudy trať vedla. Výsledky visely pouze v cíli. Dodnes nám je nikdo neposlal.

A tak poslední den závodů APOC '90, který následoval

po SP, nás už nemohlo nic překvapit. Světová elita už většinou odjela a tak závodili opět pouze kanadští, američtí a hong-kongští turisté. Mezi nimi přímo záfilí Australané a Bengtssonova skupina včetně nás. Ještě nikdy jsem se tolik nepobavila, když jsem měla možnost pozorovat, jak asi 1 hodinu po startu prvního závodníka pořadatelé s klidem přenášeli transparent CÍL po lese a hledali vhodné místo pro doběhový koridor. Když po hodině a půl přiběhl první závodník, málem ho propásli. A mezitím děti běhaly mezi startem a shromaždištěm a hledaly svůj dětský start.

Vyhlašování výsledků měl možnost sledovat pouze Kačor. Pořadatelé měli nachystány ceny jako na pouti a i výsledky si tak trochu pomíchali. No, jako u nás v Rožňavě.

Celý kruh našeho čtrnáctidenního putování se uzavřel posledními stovkami kilometrů na západním pobřeží. Přespali jsme u Seatlu (města Her dobré vůle) a prohlídkou překrásného Vancouveru ukončili objevování Ameriky.

Tak mě napadá: kdybych se narodila v Americe, tak budu hrát tenis a do lesa ani nevkročím.

Ada

ODDÍLOVÝ PŘEBOR

Na garáži mám uloženy všechny věci a čekám na Dvořiho, který přijíždí po 5 minutách se svým ševroletem Škoda. Při pohledu do auta zjišťuji, že některé věci se tam již nevejdou. Po lehkém přeskládání a zaskládání mne, jako spolujezdce, vyrazíme. Za Soběšicemi předjíždíme dědkovy žáky, zoufale kličkující po silnici a po našem průjezdu vylézající z příkopu. Při sjezdu do Adamova Dvoří šetří drahocennou organickou tekutinou a vypíná nejen motor. "Sakra, nebrzdí to !" Za zatačkou projetou po dvou kolech si vzpomněl na radu svého otce, že po vypnutí motoru nefungují posilovače brzd.

Mezitím 13 sličných dívek prochází středem města v černých punčochách a mini, sledovány dvěma příslušníky policie, odhadujících šance nových tváří v tvrdé konkurenci zavedených firem. Příslušníci se však spletli. Děvčata nešla šlapat brněnský chodník, ale adamovské stráně. Jít na konci pelotonu není prý někdy na škodu. Někteří mi o tom vyprávěli.

Závodníci přicházejí, losování probíhá, šlapači a oklepávači rosy startují. Trať není náročná, pouhých 7.5 kilometrů.

Zmatený Dvoří vítá v cíli prvního závodníka v čase 30 minut. Je to RaMach. Po přepočtu se opravuje a hlásí i tak neuvěřitelných 35 minut. Favoritům dosud neodstartovaným vháni slzy do očí a olovo do nohou.

První etapa skončila skoro podle předpokladů. Závodníci odcházejí a já vybihám stavět kontroly. Když se vracím, zábava je již v plném proudu. Právě přednáší J.C.U. svůj zásadní referát o tom, proč dorostí nevyhráli první ligu. Viníkem je Havla Blanková.

Así v devět hodin nás přijel navštívit Tomáš Uhorčík so svým zvázovým kapitánem Ďuro Jánošíkom. Vnesli na náš přebor krásný pocit přátelství a sounáležitosti mezi moravským, kanadským, slováckým a slovenským národem. Hvězdou večera se stala hudební skupina Orlik a MISSák RaMach.

Večer se dostával do stále většího spádu. Ještě je nutno připomenout vystoupení pěvecké skupiny ONPEPA, která opět předvedla svůj um. Když se nám den začal krátit a přišla neděle, decibely ztichly a nastoupil J.C.U. s harmonikou a pan Kotrč s kytarou. Mezitím proběhla oslava narozenin Martiny, Verči a Katky. Cestu k blízké požární nádrži nezastavil ani příval deště a tak postupně "Žabinec" pojal do své náruče nejen děvčata, ale i Dvořiho a Máru. Vítězem prostřední etapy se stal Háva, který vydržel až do rána. Je pravda, že do druhé etapy již nenastoupil.

Po lehké snídani jsem oběhl všechny kontroly, nevšiml si své chyby "vyměněného kódu" a odstartoval druhou etapu. Výhradní právo reportáže ze závodu získala za těžké doláče firma HRBEK & spol. Její reportér zaujal strategické místo u sběrné kontroly.

"Již je tu první žena, Pavla Bočková, razí, dobíhá, vítězí. Za pasekou se vynořily dvě Lenky, jsou to naše talentky. Schyluje se k tvrdému boji o druhé místo. Ale co to ? Běží, nemapují a stále běží; snad se na startu zastaví (zastavily se opravdu až na startu). Na sběrku přesně nabíhá Cvrček nikým nepronásledován. Za ním v těsném sledu Verča s Ekšou, které si tedy mezi sebe rozdělí stříbro a bronz. Vynořuje se druhý muž, kanadský reprezentant Brian Graham, na trať vybíhal jako první, své postavení však neudržel; jeho soupeři mu totiž nedopřáli ani hodinu souvislého spánku. Od startu se nám již blíží dvě Lenky, sběrnou kontrolu nacházejí, ale jejich boj je jen o bramboru. K cíli se blíží další závodníci..."

Z občerstovačky se vrací Pavel Milán st. se svým demizónem, kontroly jsou sebrány, ceny rozdány a všichni se se slzami v očích loučí s oddilovým přeborem '90 a sestavují tréninkové plány na příští.

Gustávo
(našeptávali Katka, Póól, Cvrček)

V Ý S L E D K Y

Rudice 27.-28. října 1990

MUŽI -- E1 - 6.000 km - 13 kontrol -- E2 - 7.100 km - 17 kontrol --

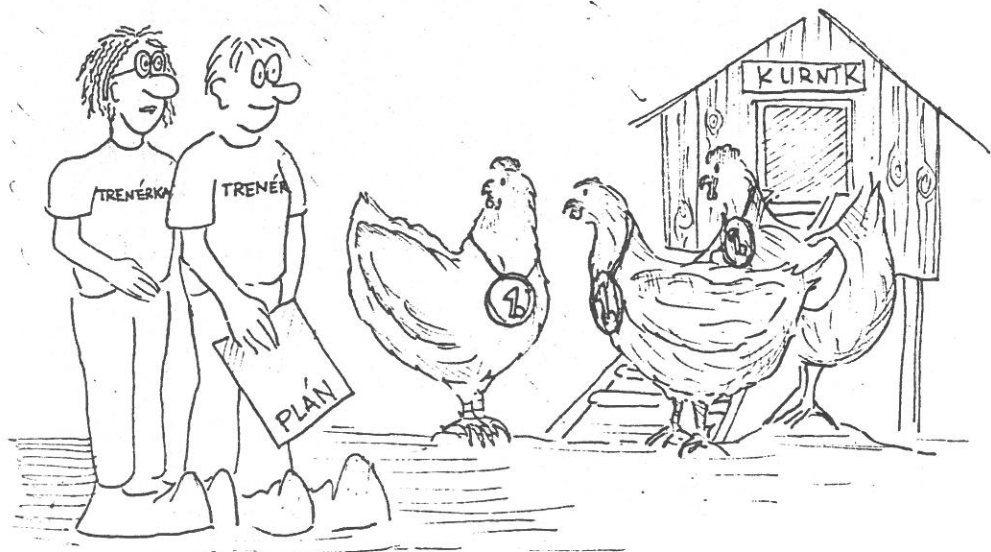
1.	URVÁLEK Jiří	34.17 / 2./	43.38 / 1./	77.55	0.00
2.	GRAHAM Brian	33.32 / 1./	47.09 / 4./	80.41	2.46
3.	MACH Redovan	34.55 / 3./	48.55 / 9./	83.50	5.55
4.	MILÁN Pavel ml.	36.28 / 4./	47.27 / 6./	83.55	6.00
5.	PTÁČEK Pavel	38.40 / 5./	49.03 / 10./	87.43	9.48
6.	HOLÍK Marek	39.43 / 7./	48.26 / 7./	88.09	10.14
7.	STREJČEK Petr	39.17 / 6./	48.52 / 8./	88.09	10.14
8.	ECKSTEIN Michel	41.36 / 9./	46.52 / 3./	88.28	10.33
9.	ŠULER Josef	42.27 / 12./	46.14 / 2./	88.41	10.46
10.	ŠTASTNÝ Jiří	41.17 / 8./	47.25 / 5./	88.42	10.47
11.	PTÁČEK Jan	42.01 / 10./	55.51 / 13./	97.52	19.57
12.	PRŮŠA Michel	42.10 / 11./	56.01 / 14./	98.11	20.16
13.	PTÁČEK Ondřej	43.18 / 9./	55.23 / 12./	98.41	20.46
14.	ZABLOUDIL Pavel	46.41 / 17./	55.12 / 11./	101.53	23.58
15.	SLÁMA Dušan	45.27 / 15./	56.30 / 15./	101.57	24.02
16.	MINAŘÍK Luboš	44.07 / 14./	59.10 / 16./	103.17	25.22
17.	KOVÁŘ Jaroslav	48.58 / 18./	63.57 / 19./	112.55	35.00
18.	SMEJKAL Pavel	52.11 / 22./	69.45 / 18./	112.57	35.02
19.	KUMMER Jan	52.05 / 21./	64.43 / 20./	116.48	38.53
20.	SPOHAR Jan	49.04 / 19./	69.33 / 21./	118.37	39.42
21.	HABÁN Aleš	59.47 / 23./	74.22 / 23./	134.09	56.14
22.	PROCHÁZKA Jan	69.35 / 25./	72.21 / 22./	141.56	64.01
	FAJT Josef	66.50 / 24./			
	ČERMÁK Pavel		60.17 / 17./		

ŽENY -- E1 - 4.800 km - 11 kontrol -- E2 - 4.660 km - 11 kontrol --

1.	BOČKOVÁ Pavla	37.41 / 1./	40.38 / 1./	78.19	0.00
2.	SLÁMOVÁ Veronika	41.06 / 4./	41.40 / 4./	82.46	4.27
3.	ECKSTEINOVÁ Hana	41.08 / 5./	41.38 / 2./	82.46	4.27
4.	HABÁNOVÁ Eva	42.58 / 6./	43.15 / 10./	86.13	7.54
5.	NEVŘIVOVÁ Lenka	38.37 / 2./	47.36 / 15./	86.13	7.54
6.	ČECHOVÁ Lenka	40.59 / 3./	45.23 / 11./	86.22	8.03
7.	GANDELOVÁ Kateř.	43.19 / 7./	43.06 / 9./	86.25	8.06
8.	ŠNGPÁRKOVÁ Petra	43.53 / 8./	42.44 / 7./	86.37	8.18
9.	KOVÁŘOVÁ Iva	46.19 / 9./	45.35 / 13./	91.54	13.35
10.	DUFKOVÁ Katka	46.55 / 10./	45.32 / 12./	92.27	14.08
11.	PELLANTOVÁ Martine	49.42 / 11./	42.46 / 8./	92.28	14.09
12.	TOMKOVÁ Hana	50.10 / 12./	42.33 / 6./	92.43	14.24
13.	DUFKOVÁ Jana	51.11 / 14./	41.39 / 3./	92.50	14.32
14.	DURMOVÁ Petra	51.00 / 13./	41.52 / 5./	92.52	14.34
15.	ČERMÁKOVÁ Pavla	55.00 / 15./	47.22 / 14./	102.22	24.03
16.	CIGOŠOVÁ Anna	58.41 / 16./	47.50 / 16./	106.31	28.12
17.	SLÁMOVÁ Hana	59.51 / 17./	70.02 / 17./	129.53	51.34

ZVÝSÍME DOROSTENKÁM TRÉNINKOVÉ DÁVKY,
UVIDÍME CO SNESOU!

STÁT SE MISTREM SVĚTA JE TAK PROSTĚ

"Jmenuji se John Cedab, pocházím z Černé části jednoho z větších měst naší vlasti a za jednu minutu vyběhnu na trať MS'91. Beru si mapu a vyběhám k transparentu Start. První kontrola je poměrně blízko, ale záluďné za pásem hustníku. Běžím, držím azimut, svoje tempo koriguji, abych neudělal chybu hned na první kontrolu. Pás hustníku je přede mnou, podívám se a věřím ve štěstěnu, že jsem trefil správné místo. Přede mnou se vedle nepatrného výběžku hustníku majestátně tyčí první kontrola. Razím a odbíhám v předem nastaveném směru, postup je lehký, podobný jednomu z nominačního závodu, na kterém jsem díky dobře zvolené obíhačce vydělal a tak i dnes obíhám. Po cestě sprintuji a nenechávám nic náhodě, studuji postupy na další kontroly. Odbočení z cesty riskuji, kontrolu již vidím z dálky, ale nepřiznávám si pocit, že jdu bez chyby a plně se koncentruji. Třetí kontrola je vzdálena 200 metrů, držím azimut a krokuji. Nacházím ji. Proháním houštinou na nepatrnou, mírně stoupající pěšinku, snažím se běžet, co to dá. Kopec mi připadá známý, podobný jednomu, na kterém jsem strávil většinu svých tréninků, je jen mírnější a proto mi nedělá potíže. Těsně pod vrcholem zahybám do údolíčka a odtud přebíhám hřbítek, na jehož druhé straně je mělká rýha. Razím, poté se občerstvuji. V dálce se mihnul modro-červený dres. Že by to byl Vestre, jeden z favoritů, startující 3 minuty přede mnou? Tuto variantu si nepřipouštím, myslím jen na své postupy. Na další kontrolu dělám malou chybičku. Paralelně nabíhám na vedlejší skalku, ale chybu si ihned uvědomuji. Postup traverzem mi dělá problémy, zvolnil jsem, snažím se neudělat dvojchybu. V údolíčku před sebou vidím stoupat ke kontrole Nora, je to on, Vestre. Vyběhám kopec ze všech sil a kontrolu razíme spolu. Vzpomínám na radu svého trenéra: 'Nesmíš mu utíkat, snaž se ho udržet!' Citím se velmi dobře, mapování za běhu mi nedělá potíže a Nora lehce kontroluji. Poznávám, že trochu znervózněl a proto se opět snažím spoléhat jen na sebe. Jdeme spolu již tři kontroly a zatím jsme neudělali chybu. Nor zrychlil, běh z mírného kopce není mojí silnou stránkou a proto mi utíka. Mapuji a po oražení vidím, že přibíhá z opačné strany. Udělal chybu. Další postup je těžký a dlouhý, variant je několik, nemohu si vybrat a proto neustále držím přímý směr. Všimám si malé pěšinky, která vede až ke kontrole. Budu se snažit na ni naběhnout. Svoji snahu realizují, ale pěšinku přebíhám. Zaráží mne až paseka. Nevím, kde jsem. Zpětně probírám, kudy jsem běžel. Už je mi to jasné. Beru si azimut, pěšinku nacházím a dobíhám ke kontrole. Je nás zde víc. Vytváříme skupinku a částečně zrychlujeme. Citím, že mi toto zrychlení nesvědčí, ale krizi se snažím překonat. Skupinu držím, ale ztrácím přehled v mapě. Dvě kontroly již pořádně nemapuji. Čelo skupiny se již několikrát vyměnilo a nyní vede nějaký Švéd. V dohledávce dělá klikku a tak na chvíli zpomalujeme. Kontrolu vidím jako první, razím, dostávám se z krize a zároveň do čela skupiny. Je nás již méně, Němec a Američan odpadli těsně za kontrolou. Do cíle zbývá jen pět kontrol a asi 2,5 km. Postup přes dvě údolí je velmi náročný, vyběhám paseku. Jsem sám. Následující postup je posledním dlouhým, zvolim obíhačku."

Mezitím v cíli.

"Hlášení z druhé radiokontroly, která je necelé čtvrt hodiny běhu vzdálena od cíle. Objevil se zde John Cedab, má vynikající čas, ujímá se vedení. Jeho náskok na druhého činí 13 vteřin. Jde sám."

"Obihačka jde bez problému, cesta je dobrá, odbočují do lesa, je čistý, lehce průběžný, cítím však již únavu. Snažím se zkoncentrovat na kontrolu, popis je východní mělká prohlubeň. Vpravo si všímám hustníku. Je i v mapě. Pomyslně se od něj odrážím k závěrečné dohledávce. Kontrolu nevidím, začínám jančit. Jsem unavený, ze všech sil se vracím k hustníku a opět se odrážím. Nacházím ji. Poslední postupy jsou krátké. Zabírám ze všech sil. Poslední kopec, na konci cítím, jak mi tuhnou lýtka. Z druhé strany svahu nacházím výrazný strom s ukrytou kontrolou. Vbíhám do údolí a postupuji jím až na cestu, po které vytraverzují a po hřbitku sbíhám do vedlejšího údolí, které přebíhám. Překonávám potok a vybíhám malou vyvýšeninu, která mi dělá již velké problémy. Za ní v bočním údolíčku razím předposlední kontrolu. Sběrka je na rohu louky, která zdaleky prosvítá."

"Předposlední kontrolou proběhl John Cedab. Má stejný čas jako Jörg Mårtenson, který zatím vede."

"Razím, doběh je 200 metrů dlouhý."

"Na poslední kontrole se objevil John Cedab, jeho čas je výborný."

"Doběh je nekonečný. Sprintuji a neustále se mi zdá, že se cíl vzdaluje."

"Rozhodnou vteřiny. John má vynikající závěr. Běží fantasticky."

"Konečné cíl."

"Jeho čas je 92:13, o vteřinu poráží Jörga Mårtensona, kterého tak odsouvá na druhé místo. V lese je však ještě hodně závodníků, kteří by mohli promluvit do celkového pořadí."

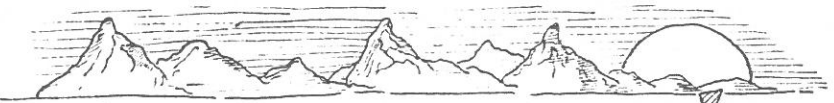
"..."

"Je to jisté. Mistrem světa se stává John Cedab, již nikdo z těch, co jsou ještě v lese, jej nemůže porazit."

ZŘÍDKA

PODÍVEJ, SLÁVISTI JEDOU TAKY NA NOČNÍ!

VÍNO, PIZZA, MAKARÓNY

Ani nevím, co mě to popadlo. Snad už mě omrzel život, či prostory komínské loďnice nestačily k mé seberealizaci, zkrátka přihlásil jsem se na zájezd do vysokých hor, do Dolomit.

Iniciátory zájezdu nebyl nikdo jiný než naši sportovní kolegové vodáci, sdílející s námi naši milou prohnílou boudičku u řeky. A právě skutečnost, že cesta byla připravena touto zvěsilou hrstkou všehoschopných životních kaskadérů, měla mě závčas varovat. Měl jsem však zavřené oči. O pár dní později jsem je měl otevřené až příliš, dalo by se říci vytřeštěné. Důvodem byla raličerná obava o zachování mé tělesné schránky v původní, nepoškozené podobě.

Start naší expedice lezoucí výhradně za peníze, byl imponující. Čtrnáct osob /z toho 3 ženského rodu/ a 524 beden s jídlem, 412 spacáků a karimatek, 98 vařičů, 42165 metrů lan, 215 batohů, přesně 80 cepínů, 333 kusů pohorek a maček /pozn. aut.: mačka je slovensky kočka, v tomto případě však rozuměj špičatou soustavu plechů užívající se k metamorfóze pohorky v tretru/, 1,47 tuny lesklých korálek a jiných cetek jako výplata pro Šerpy /pozn. aut.: Šerpa je domorodý nosič nákladů využívající se pro odlehčení zad technických lezců - tito pak nemají pokřivené charaktery/, nepřeborné množství fotomateriálu a dvě karty v kapse našeho velitele pana Zdeňka Matuly /deblkanoe/ se rozkládalo do dvou expedičních vozů. Ložrámka ke kartám: žlutou užíval velitel k výstraze a je možno říci, že ji užíval velmi často. Červená pak znamenala neoddiskutovatelnou diskvalifikaci a ve vůdcově kapse také mnoho času neodpočívala. Karty postihovaly kázeňské a morální přestupky; ke konci zájezdu byl málokdo bezúhonný.

Lužno podotknout, že expediční vozy měly barvy totožné s kartami. Žlutý, tzv. výstražný vůz, byl zaplněn zdravým jádrem akce. Jedničkou ve voze byl již zmíněný velitel Matula, pod čísly 6 a 7 jsme se zde vezli i Cvrček a já. Červený, diskvalifikovaný vůz byl neustálým zdrojem potíží. Jeho osádka byla z poloviny ženská a navíc pořád vařili a páchili kávu.

V italských Dolomitech jsme si vytkli odvážné cíle. Proto jsme hned zostrá zařtočili na vrchol Paternkofel. Cestou naň

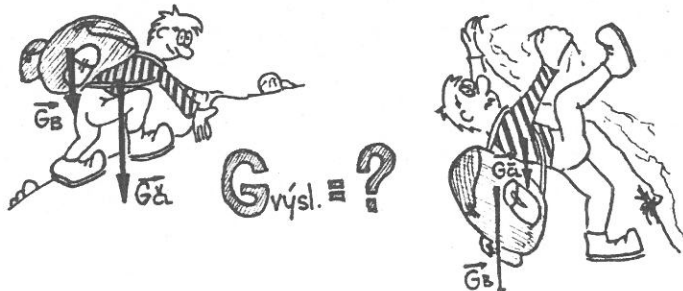
bylo možno shlédnout známý skalní útvar Tre Cime di Lavaredo a také několik nasupených obličejů, které dávaly tušit, že se s obdržení karty poznatožnili. Těsně pod vrcholem Paternkofelu je ve skále vystřílený tunel několik set metrů dlouhý. Je to stejně jako mnoho dalších děr a zákopů a střílen a palpatů pozůstatek bojů Rakušanů proti Italům v 1. světové válce. Záněný druh válčení mi nepřipadá smysluplný, ale střílet po sobě z děr na třítisícových vrcholech, jo, to už ty důvody generálů opravdu musely mít nějaký vyšší smysl. Lapidárně to vystihl Mirko Kaver /kajak/, známý svou rychlou kličkou, který prohlásil, že se mu "rozum nad tím hrbí". Na tunel pod Paternkofelem mám ale jinak pěkné vzpomínky. Hodně jsem zde pomohl turistům, kteří půjdou po mně, protože kameny, které jsem ze stropu neurazil hlavou, jsem určitě strhl batchem. Pod Paternkofelem jsme také okusili chuť tzv. železné cesty /via ferrata/, kde je postup skalou jištěn ocelovým lanem. Charakteristický zvuk ovakání karabin o toto lano nás pak provázel po celou dobu pobytu v horách. Zdolali jsme několik exponovaných míst, odřajkovali si Paternkofel, pokochali se pohledem na Tre Cime a okolí. Po následném klopýtání po hřebenu P-fflu jsme si našli nocleh - a to do slova uvnitř dolomitského vápence; ve vytesané střílně, kam se nás uložilo 7. Byli jsme tak skryti před slotou, která se zde ve 2000 m proháněla.

Ráno jsme si v naší útulné sloji 2+1 uvařili čaj a nezbytnou drogu - vločky a vyrazili dál. Lépe řečeno výš. Málem bych zapomněl na patnáctého člena výpravy, který nás sice nedoprovázel fyzicky, ale byl zastoupen výtvozem svého ducha - průvodcem po Dolomitách. Tento pán, jehož jméno zní Jirásko, dokázal dle svého skorojrenovce Aloise udělat i z horského průvodce dobrodružnou a napínavou četbu ve stylu díla Temno. Suchá faktografická brožurka byla prosáknuta větami jako: "Nádherná traversová cesta vedoucí zářezem v mohutné skalní stěně vybízí po kráse lačnicího turistu ke krystalicky průzračným pohledům na celé Sextenské Dolomity. Tento travers znamená prakticky vrchol ve vyžití náročného vysokohorského turistu." Takže jsme traversovali, zažívali nesčetněkrát vrcholy vyžití, opájeli se výhledy, požívali duševní Panu, registrovali neopakovatelné absolutní Krásno,..... my, hrstka lidí ve vybledlých větrovkách s děravými kletráky.

Podle zákona sinusovky netrvala euforie dlouho. Výstup na

horu Groda Rocca di Sesto začal sice nenápadně - traverser bez "vyžití", ale poté, co jsme z traversu zahнули o 90° doleva a o 84° vzhůru do nebe, hovořil málokdo. Já osobně jsem se věnoval výhradně stupům, chytům a jisticímu ocelovému lanu. Toto lano se kol mne nebezpečně ovíjelo, zato však bylo možno v nouzi stisknout jej zubama. Víám, že stozatoložka H.S. to neocení, ale kdo by se ve vypjaté chvíli zabýval detaily, že? Fama tuje rad zkušeného horala Toma Skřičky /kterému tímto dík za zapůjčení veškeré výzbroje/, nezajímal jsem se o vzduchoprázdno, které mne obklopovalo /hlavně zespodu/, ale tupě jsem čurál do vápence před sebou. Přineslo to kýžený výsledek a tak jsem stanul na 2900 m vysokém vrcholu. S radostnou nerozvážností jsme ihned napsali do vrcholové knihy, že Schilacciho gól byl z ofsajdu /proti ČSFR na fotbalovém MS v Itálii 90/ a to byla ta chyba. Italský kůň hor /nebo fotbalu?/ na nás při sestupu seslal takovou bouři s krupobitím, že při slézání jednoho z kovových žebříků mi bylo spíše do bilancování svých životních aktiv a pasiv než do zpěvu.

Ale už večer v uzavřeném bezpečí péřového spacáku mi otrnulo. Proto jsem za dva dny stál mezi ostatními pod 3200 m vysokou Civettou, abych ji pokořil. Likdo z nás nedbal Jiráskova varování: "Nástup na Civettu začíná kolmou hladkou stěnou. Velmi exponované, vhodné pouze pro zdatné turisty, později méně strmé." Měl pravdu. Začátek výstupu lze připodobnit vnější stěně paneláku. Jako je na paneláku hrososvod, je na skále jisticí lano. Navíc byly ve stěně vetknuty železné tyčky, sloužící co opora ruce i noze. Potvrdil jsem zde, že jsem hodiny strávené v učebnách 9. oddělení Vojenské katedry, kde jsem 2 roky soustředěně pozoroval rouchy lezoucí po tabuli skla, nepromarnil. Jako ta drobná muška jsem se ke stěně přitulil, tenoulinké končetiny ke skále přilepil a popoháněje se křídélky vzhůru směřoval. Jiráskovo "později méně strmé" znamenalo v praxi menší převis. Převis se pozná podle toho, že batoh, který nás obvykle tlačí ke stěně, nyní se snaží odtrhnout svojí vahou horolezce od skály.

Když do našich hlav ještě sem - tam ťukl balváneček uvolněný skupinou italských šprýmařů nad námi, řekli jsme si, že aspoň bude při besedách na co vzpomínat. Pyšná Civetta tedy taky padla. Aby zakryla svůj stud, že podlehla lezcům z ost-bloku, zahalila se do mlžného rubáše. Vrcholovou knihu jsme tentokrát nechali na pokoji, snad proto bylo počasí O.K. Takže aby nebyla nuda, jeden z hravých vojáků poslal nám, kazarádům stojícím pod ním, neúmyslně kamenný pozdrav o hmotnosti cca 6 kg, z výšky cca 30 m. Náš sluchy identifikovaly nejprve neartikulovaný řev, posléze naše zraky identifikovaly letící kámen nad námi. Přehoupl se nadějnou a zdálo se, že ze místa dopadu zvolil Ovrčkovu hlavu. Avšak militantní předseda provedl v předepsané sekundě cvik "K zemi" a byl z toho venku. Sicilští mafiáni, jdoucí kousek před Ovrčkem, cvik "K zemi" neumějí, proto byli vzápětí viděni, jak vyskakují a utíkají a uskakují před desítkami kamenných zlomků vzniklých ze šrapnelu poté, co dopadl. Máje v sobě hbitost po předcích-gladiátorech a vozatjích, unikli, stejně jako ry, pouze s úlekem. Dotyčný potápka, jež nepříjemnost zavinil, prohlásil: "Aspoň si budou pamatovat, že byli v horách, pitomci."

Vedoucí Matula poté, co se zvedl ze země a setřepal ze sebe kamenné úlomky, beze slov ukázal provinilci červenou kartu.

V Dolomitech nás po Civettě čekal už jen vrchol nejvyšší - - 3329 m vysoká Marmolada. Cestou na tuto Jamovou /čti džemovou/ horu nutno překonat ledovec. A tak jsme nasadili mačky, vytáhli cepíny a brejle proti sněžné slepotě, navázali se na lano. Po těchto úpravách jsme měli stejnou vizáž jako borci na fotkách knih Everest-tvrdá cesta nebo Na střeše světa. Z ledovce /též mačkodromu/ mám pár vzpomínek:

- 1/ od vedoucího jsem dostal žlutou kartu a známku tři mínus za nedostatečně zvládnuté rasazování maček /a přitom neviděl, jak máme na předsíni rozpíchaný koberec/
- 2/ některé trhliny na ledovci, které jsme překračovali, vypadají jako modrá díra do Pekla.

Marmoladou naše putování po italských horách končí. Přes Cortinu D'Ampezzo jsme se přesunuli pod 3798 m vysoký vrch Grossglockner, nejvyšší to horu Rakouska. Na G-glockneru jsme měli ukázat, co všechno jsme se dosud naučili. Při nástupu z Falsu jsme poprvé a zároveň naposled spatřili jižní stěnu s vrcholem. Pak se zatáhlo /ačkoli jsme odsoudili naše vítězství nad Rakouskem na fotbal. MS 90/ a už na chatě Stüdlhütte jsme viděli maximálně 200 m kolem sebe. Když jsme se chtěli dozvědět něco o počasí, zatáhli

jsme za špagátek u dřevěné meteorologické budky a očekávali, že spatříme barometr. V budce byla však pouze plechovka s vodou, která svůj obsah vychrstla zvědavému zájemci o počasí přímo do obličeje. /Budku otvíral p. Matula./

Stoupali jsme výš, lezli po skále, chodili po "mačkodromu", všechno v mlze. V podvečer jsme dobyli chatu Erzherzog Johanns Hütte ve výšce 3454 m. Zde jsme chtěli přenocovat a ráno dokončit výstup na vrchol. Počasí se však přes noc neuklidnilo, spíš naopak. Celou noc bušil víchř do stěn chaty, ráno byl všude sníh, mlha a vítr neustával. Počasí sice dostalo "červenou", ale vrchol jsme museli vzdát. Sestupovali jsme po ledovci na Franz Josefs Höhe, kde nás čekala auta. A zde, na ledovci, se Cvrček vyznamenal. Šel jako předposlední v pětičlenné skupině, navázané na jedno lano. Sklon ledovce aspoň 40°, tvrdý, kompaktní led. Jeden nezodpovědný potápník, jící jako druhý, trestuhodně málo zasekl mačku do ledu. Následovala ztráta rovnováhy, mávání rukama-holubička, pád a jízda směrem dolů. Po půl metru jízdy se mačky padajícího zaklesly do maček muže stojícího vpředu a zároveň se napjalo lano mezi padajícími a mužem za ním. Pád byl zastaven. V této chvíli zahájil Cvrček záchrannou akci. S rychlostí nadpřirozeného Johnsona zasekl cepín do stěny, lehl na něj, otočil kolem něj smyčku lana a čekal mocné šknutí. Asi za 120 sekund byl kamarády upozorněn, že trhnutí už bylo. Předseda byl spokojen, že projevil postřeh, jeho druhové na laně byli rádi, že neodjeli do údolí a la horská dráha a my, kteří vše z pozadí sledovali, my byli zásobeni nářetý k pomlouvání na celou zpáteční cestu.

Dole na parkovišti

nás zaujali vypasení svišti

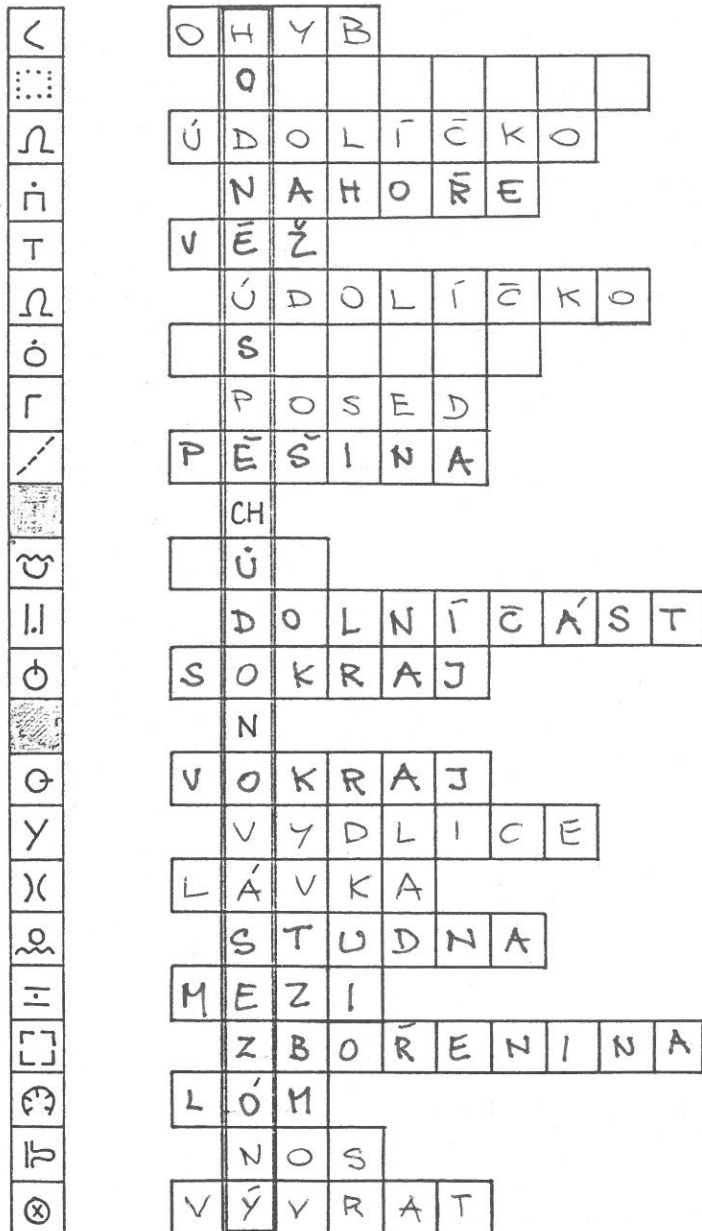
a taky turisté v limuzínách;

pání ve fracích, dámy v krinolínách.

Cítili jsme se tedy v normálním, nížinatém světě a velmi rychle jsme zapadli do stereotypu dnů a týdnů. A v tomto stereotypu se motáme jako prádlo v bubnu automatické pračky. Až toho budu mít dost, vyřazím rád znovu do hor. Možná i s vodáky.

Rad

Rad N.R.

MOXRO na SUCHÉM

Vyprávíme

Pondělí 9⁰⁰, sraz u Čechů. Než se všichni vystřídali na záchodě, začalo pršet, ale při namáhavém výšlapu do útěchovských kopců jsme to jen přivítali. Vteřiny zbývající do srazu se zbytkem naší výpravy v Adamově rychle utíkaly a Berta, snažící se to dohonit zběsilou jízdou v adamovských zatačkách, nutila protijedoucí vozidla k úhybným manévřům. Tyto oběti byly však zbytečné, poněvadž náš nadějný běžec Pavel se stejně nadějným běžcem Kubou si zaměnili cestu podél řeky za příjemné stoupání do Kanic, takže na sraz přijeli jen chvíli před námi. Dál se cesta vyvíjela již monotónně: kapky potu na čele, zadní kolo předcházejícího jezdce před očima. Teprve u Macochy přinutily "vyfluslé" dorostenky vedoucího závodníka Kubu k zastavení a prosadily si kulturní vložku. Obraly dorostence o poslední kousky šatstva a potom je vtáhly do jeskyní s průměrnou teplotou 7°C /naštěstí pro chlapce nad nulou/. V jinak už známých jeskyních nás pobavil opravdu originální průvodce. Při projížďce po dvacet metrů hlubokém a jen asi dva metry širokém podzemním vodním žívlu nás už překvapilo jenom to, že když jsme se po prohlídce Masarykova skalního domu opět nalodili, Pavel, lomíce na břehu rukama, marně hledal v loďce volné místo.

Fak už jen jedno oživení: kopec za Sloupem. Před námi konečně cedule Suchý a Bertička štěstím padá z kola. Při průjezdu neexistující bránou kempu na nás začaly dopadat první kapky deště a po chvíli i první hromy a blesky z Dobříných úst. Pohotově jsme se ukryli v místním bufetu a navázali styky s jeho vedoucím. Po přečkání prvních těžkých chvil jsme s úsměvem vyrazili do zavlhělého lesa.

/ Alespoň se neprašilo od orientek. /

Jak jsme se zařizovali

Když Verča s Nelenkou na popáté konečně postavily stan na vyhovujícím místě a Čelenka s Eřinou /či s Bertou/ oslavily první vypnutí stanu za letošní prázdniny, usoudili jsme, že v naší "oddílové garáži" chybí sedací souprava. Za šera jsme vyrazili na lup. Obhlédli jsme honosné chatky zdejších masňáků a rozhodli se dát přednost vedlejšímu staveništi. Zamčená brána a dvoumetrový plot nás nemohly odradit. Ukázala se letitá zkušenost našich dorostenců a za chvíli jsme měli již vypůjčené podsady v zasedací místnosti.

Večeře nám byla podávána již do pohodlných křesel.

O tom jak naše dvě vegetošky maso jedly

Po prvním údivu, když naše dvě členky /Nelenka+Pačerka/ odmítly krásně vypečenou masovou konzervu a upozornily nás na své vegetošeni, jsme se rozhodli, že toto soustředění se jim stane osudným. Léčku jsme připravili pomocí nenápadně vypadajících zrádných malin. I Nelenka s Pačerkou vydatně pomáhaly při jejich sběru. Obětaví dorostenci se pod našim výborným vedením celkem slušně ujmuli šoulení knedlíků. A tak za chvíli vonící a cukrem posypaná dobrota padla do nic netušících vegetošek i s tučnými malinovými červíky.

Po takových i jiných skvělých obědech se dorostenci obvykle váleli a slunili na karimatkách a obětavé dorostenky jezdily na kolech do "pouze" dvacet kilometrů vzdálené Žďárné a vozily jim tuny sušenek, nanuků, čokolád a podobných pochutin. Pak prý "za odměnu" je nejvíce jedící pan předseda kazil hrou v Taroky.

Jak Dobra ještě stále vody dost neměla

V našem oddílovém stanu tělo vedle těla sedíme dokola na sklonku večera. Hrajeme další Pačerčinu hru: točíme lžičkou a z ruky do ruky si ji předáváme s průpovídkou "beru s, dávám bez" nebo "beru bez, dávám bez" atd. Pačerka nám říká kdy je náš odhad správný a my se snažíme /někteří marně/ přijít na to, jak to s tím "s" a "bez" je. /Má-li čtenář po přečtení posledních dvou vět v hlavě zmátek, ať si z toho nic nedělá, já při té hře měla určitě větší. Čel./ Zničeho nic se prostorem rozlehl výkřik a Dobra, syčící a zahalená v oblacích páry, ze sebe rychle stahovala černé leskláče. Jediný kdo neztratil duchapřítomnost byl Cvrček. Popadl kanistr málem větší než on sám a vydatně ji polil. Mezitím jsme přišli k sobě i my ostatní, málem zfanatizovaní tím Pačerčíným "s" a "bez". Vzpomněla jsem si na svá zdravotnická školení i na zlatou medaili s červeným křížkem doma na stěně a otevřela v hlavě příslušný šuplíček: Popáleniny-chladit, chladit, chladit.

Jelikož Cvrčkovi voda v kanystru kvapem docházela, vyrazily jsme s Verčou k Občerstvení /nebo spíš k Pivnímu stánku/ pro led. Chlapa u výčepu očividně zajímaly spíš naše nohy v obtažených leskláčích než to, že se nám něco stalo a tek i když za ním stála velká lednička, ujišťoval nás, jak rád by pro nás něco udělal, ale nic studeného nemá.

Když pak v recepci začali hledat v krabici s nedefinovatelným obsahem nějaký prášek, pochopily jsme s Verčou, že toho o popáleninách asi moc nevědí a s díky jsme se rozloučily. Chlédit, chladit, chladit, povzdechlo jsem si cestou zpátky k našemu ležení. Tam stál semknutý kroužek kolem sténající Dobry. Posvítili jsme jí na nohu. Objevily se pěkně velké puchýře a na kotníku i stržená kůže. Věděla jsem, že je to na cestu do nemocnice. Věděli to všichni, ale jediný Cvrček to řekl nahlas. Dobra neprotestovala, ba ani nenamítala nic proti tomu, aby Cvrček řídil jejího favorita. Tak ani nevím, jak jsem v té rychlosti a příšerném nepořádku našeho stanu našla šátek a Verča mi podala do auta ešus s vodou.

Když jsem viděla jak Cvrček na předním sedadle zjišťuje od Kuby, kde se rožnou světla a kde se řadí, vzpomněla jsem si bezděky na slova Jahelkovy písničky "...Ruda mírně tápající za volant si sedl...". Nevím jestli je Cvrček tak nadaný řidič nebo je nový favorit tak podobný jeho malému fiatkovi, ale za pár vteřin jsme už kodrcali po kempu směrem k silnici. Na cestě do nemocnice není moc co popisovat. Dobra se držela co mohla a ještě využila toho okamžiku aby vytáhla ze Cvrčka jak to bylo s tím "s" a "bez". A tak se ona a s ní i někteří ostatní, kteří na to stále ještě nepřišli /viz. já/, dověděli konečně kdy je "s" a kdy "bez".

Obdivovala jsem ji, co vydrží; chvílemi jí třásla zimnice, neklamný příznak šoku. I když to téměř nedávala na jevo, věděla jsem, že pořádně zakouší a přitom jí nemohle nijak pomoci. Cvrček se prokousával tmou i celými Boskovicemi a potom jsme zastavili před nemocnicí. Až vzali Dobru konečně do ordinace, vzpomínala jsem, jak se před měsícem starali o mě, když jsem ve Švédsku přibližně ve stejnou noční dobu přijela do nemocnice s vyvrknutým kotníkem, ale třeba se toho u nás taky někdy dočkáme. Všechno dobře dopadlo. Dobru ošetřili a hned nám ji vrátili zpátky. Druhý den už zase kreslila mapy, vlastně se nic neměnilo jen leskláče musela vyměnit s Kubou za plandavý tepláky a kolem vaříče bylo půlmetrové Tabu.

Čelenka odvážlivec a Bertička umělec

Když byla Čelenka již po několikáté vhozena do vody a potom častována poznámkami, že je "zmrzlina" a mnohými dalšími, ohradila se, že to není pravda a na důkaz své odvahy uzavřela sázkou s Cvrčkem o mraženou dortu, že se o půlnoci vnoří do hlubin místního rybníka. Po té, co se o tom dozvěděla Nejvyšší, akci zadržela. Teprve až jsme ji ujistili, že Čelenka některá základní tempa zvládá a stanovenou večeřku /22⁰⁰ hod/ dodrží, svolila.

Akce se tedy přesunula na 21:46:32.

Čelenka zaneprázdněna přípravami na večer, neprozřetelně přenechala vaření večeře Bertě. Za dvacet minut, které Berta strávila sama v kuchyni, jí Verča našla ležící s nohama nahoře a pokuřující. Z hrnce se mezitím valila voda horem dolem. Jaký byl Verčin údiv, když zvedla pokličku a v hrnci plavalo bláto s kousky květáku a po soli ani památky. Že se květák pare a solí, to Bertička asi nevěděla. Čelenka a Verča potom maskovaly špínu vajíčky a přisypávaly hrsti soli. Všichni si nakonec Bertinu večeři moc pochvalovali.

Pak už tma houstla a rychle se blížila osudná chvíle. Všichni se přesunuli na břeh rybníka a sledovali Čelenčino počínání. Při teplotě 10°C vzduchu a teplotě vody 5°C /přesně měřeno/ a za zpěvu "Sluníčko, sluníčko popojdi maličko" se drkotající Čelenka nakonec rozběhla do vody. Jakýmsi nedopatřením se však do stanu vrátila již bez plavek.

Mražené dorty, v té době již zlevněné, byly vyprodané, ale Cvrček byl tak galantní, že Čelenku pozval na pohár a aby jste si nemysleli, že Verča byla nějaká moc vzorná, tak vám prozradíme alespoň to, že se na tom poháru přiživila taky. Zkrátka přišla ke své velké lítosti jen Berta, protože v té době zrovna trpěla silnými střevními potížemi.

Tyto příhody v naprosté pravdivost a ve stavu úplné střízlivosti střídavě zapisovaly:

BERTA, VERČA, ČELENKA

Opravu chyb v textu provedl ing Cvrček.

**BERTO TY JSI DNES VAŘILA VEČEŘI
JE TO MOC DOBRÝ**

BICYKLHORROR '90

Červen. Je teplo. Mám nové kolo. Veliké a uzdré. Chci šlapat? Na něm? Na Grossglockner? Ano! Nejedu sám. Jan a Petr Strejčkovi. Jiří Urválek. Červenec. Startujeme. České Budějovice. Moje kolo je závodní. Nyní vypadá hrozně. Vpředu spacák. Vzadu brašny. Levíc batoh. Zadní kolo přetížené. Pětinasobně. Možná osminásobně. Jedu. Pomalu. Karerádi čekají. Jedeme. Slyším zvuk. DRUM! Jako praskající struna. Z mého kola. Ledbám. Jedu. Rakoušské hranice. Slyším opět zvuk. BOG ! Jedu. Ledbám. Prší. Nejedem. Neprší. Jedem. Dunaj pod koly. Nocleh. Mení mi dobře. Je mi špatně. Strava z těla ven. Jsem malátný. Jsem slaboučký. Chci domů. Kluci nechtějí. Jedeme dál. Táhnou mě. Tlačí mě. Poje zadní kolo. Divně se točí. Trošku jako osnička. Trošku jako vajíčko. Dva dráty prasklé. Aha, ty zvuky. Brašny dolů. Obrátit kolo na lopatky. Zadní kolo ven. Plášť dolů. Vypouštím duši. Zatím jen duši kola. Centruji. Filuji. Pasedit plášt. Hafouknout. Kolo do vidlice. Přepevnit brašny. Jedeme. Ztráta ? Hodinová. Jezero Attersee. Jsem mrtvý muž. Ležím na lavičce. Ve spacáku. Turisté chodí kolem. Zvědavě koukají. Chci domů. Kluci nechtějí. Jedeme dál. Nocleh. Prší. Plesky. Kroky. Ráno prší. Ležím. V poledne prší. Ležím. Verbální komunikace. Prší. Dnes nula km. Nocleh. Ráno jsem fit. Jedeme z kopce. Rychle. Rakouští dělníci pracují. Lepí asfalt. Asfalt se lepí. Na nás. Mám závodní kolo. Nemá blatníky. Kolo. Bunda. Batoh. Gatě. Asfalt všude. Fotor zvuky. Dva. FLOK ! TRSE ! Moje zadní kolo. Divně se točí..... Ztráta ? Hodinová. Kopec před námi. Zakusujeme se doň. Hranice. Favorský celník. Nechte vyhlášky. Chce pasy. Chce víza. Nemáme. Celník vyšetřuje. Itá se kolegů. Naštěstí si vzpomněli. Dienstbier. M.D. Genscher. Podepsali to. Jedeme do Německa. Kopec pokračuje. Kopec nemá konce. Strmost se zvyšuje. Slyším ten zvuk. Jedu výš. Dřu jak otrok. Další ten zvuk. FRÁŠK ! Kolem jedou mercedesy. Jedou na dvojku. kolem jedou bavoráky. Kouří se jim z motorů. Kopec nekončí. Strmost se zvyšuje. Fordy jedou na jedničku. Kyslíková zedlužerost. Moje zadní kolo. Divně se točí. Je 10-krát přetíženo. Asfaltová stěra před. Ponečrě vrchol. Radost. Nadšení. 1500 m n.m. Vidíme horu. Je pokryta sněhem. Je vysoká.

Jedeme dolů. Spád stoupá. Kolem jedou mercedesy. Przdí motorer. Jedou na dvojku. Esvorákům kouří motory. Láň hoří brzdy. Ráfky řáky. Fordům to netrzdí vůbec. Feťovi není dobře. Palézám kola. Vyřazená kola. Znamenají náhradní díly. Montují. Feťovi je špatně. Honza velí dál. Lechce se ni. Takové díly ! Fevné. Stříbrné. Nezlomitelné. Jedeme dál. Přichází tma. S ní dešť. Máme stříšku. Trochu moknem. Ke noc. Ráno mudřejší večera. Feťovi je dobře. Frší. Neprší. Jedem. Hodně frší. Nejedem. Salzburg. V dešti je nejlepší. Irý. Fevnost. Mozart. Jedem dál. Ty zvuky ! Zase. STUN ! BING ! Další šlapajchny nevydržely. Celá procedura opravy. Ztráta ? Hodinová. Kousek dál. Cvrček píchl. Lepíme. Půl hodiny pryč. Táhlé stoupání. Zadní kolo nic moc. Ale jede. Pravé šlapátko stávkuje. Netočí se. Točí se. LUP ! Šlapátko na noze. Drží na noze. Cdpadlo od kola. Zlomilo se ? Ano ! Co teď ? Chci šlapátko. V lese šlapátka kerostou. V potoce neplují. Jedu na jednu nohu. Sedím pevně v sedle. Zadní kolo. 12-krát přetíženo. FIG ! RYC ! Další fraktury drátů. Zadní kolo se netočí. Jdu. Kolo je keseno. Na zádech. Na svých, samosebou. Kolo je těžké. Brašny těž. Spacák 2 kg. Jdu z kopce ! Degradace cyklisty. Metrákového cyklisty. Smutná noc. Kluci vaří. Já - montér Tolja. Jako normálně. Zadní kolo ujde. Šlapátko není. Ráno jedu. Jako Peresjev. S jednou nohou. Feťa Tlačí. Kš. Honza Tlačí. Kš. Cvrček tlačí. Kohopak asi ? Malé město. Haben Sie Pedalen ? Nein. Dál. Ferných 30 km. Větší město. Haben Sie Pedalen ? Ja. Rechte ? Nein. Tak dál. Ferných 30 km. Velké město. Haben Sie Pedalen ? Ja. Hurá ! Chce marky. Máme šilinky. Chceme vyzěnit. Veksláke nevidět. V bankách geschlossen. Dvakrát kol města. Nic. Kupujeme za šilinky. Máš šlapátka ! Najíme se ? Ano ? Ne ! Ne ? Ano ! Máčáme se. Ventilace pomorkových syndromů. Usřížení. Najezení. Se šlapátkem. Co víc si přát ? Dynamický start. Přední kolo se zdvíhá. Jedu jen po zadník. Je 15-krát přetížené. Auto přede mnou. Brzdí. Já taky. Máš brzdy Shimano. Ale pomalý reflex. Náraz. Přední kolo BUM ! Do nárazníku. Zadní kolo HCP ! 10 cm do vzduchu. Řidič se směle směje. Někdo troubí. Jedeme nechročeně dál. VZUF ! BZIN ! Další destrukce drátů. Hockův zákon překorán. V tahu. I v tlaku. Už neopravuji. Domov je blízko. Co jsem ještě nezlomil ? Právou kliku ? Od teď to neplatí. Je vejprůl. To nic. Vybíháre na Trojmezí. Poslední noc. Ve dřevníku. Frší. Ráno také. Celníci. Nespěchají. Pracují od 9.00 . Jsme doma. Frší. Má kolo-troska. Vše polámáno. Zohýbáno. Zničeno. Musím vlaken. Odřítají kolo naložit. Ujíždí mi rychlík. Kanarádi jsou doma. Já na železném dráze. Grossglockner nepadl. Poděřil se výlet ? Co myslíte ?

OBRAZY Z DĚJIN NÁRODA SOVĚTŮ

(výběr z literatury divokého východu)

Nejen politikou je živ revolucionář, ale i sportem. Vladimír Iljič Lenin dokonce prohlašoval, že nebýt sportu, nikdy by nedokázal to co dokázal. Ovšem v samotném sportu Lenin revolucí odmítal. Ostře vystoupil proti organizaci Proletkult (Proletářská kultura), jejíž přívrženci v tělovýchovném hnutí zavrhovali pěstování řady sportů (sportovní gymnastiky, kopané), jen proto, že se pěstovaly v kapitalistické společnosti. Jako příklad může sloužit vydaný sborník pohybových her s charakteristickým názvem "Novým dětem nové hry". V tomto sborníku se dětem předkládali takové hry jako "Rozšiřuj řady dětských komunistů", "Agitátoři", "Proletáři podej ruku", "Přeprava revoluční literatury přes hranice do Ruska" atd. Místo hrám a gymnastice se učilo pracovním pohybům. Např. místo cvičení na gymnastickém náradí se doporučovalo provádět pohyby kováře při práci na kovadlině. Sportovní zařízení, tělocvičny a stadióny chtěli přívrženci Proletkultu přeměnit na dílny, ve kterých by se dělníci cvičili v pracovních pohybech.

Naopak Lenin propagoval sporty klasické. Z prostředků tělesné výchovy Vladimír Iljič nejvíce cenil procházky a jízdu na kole, které využíval k poznání pracujícího lidu. Rád hovořil s dělníky a rolníky, vedl s nimi dlouhé rozhovory, rozptyloval jejich chmury, vyjasňoval jejich obzory.

Lenin věnoval velkou pozornost otužování. Proto se koupal, plaval v řece, omýval se studenou vodou, spal při otevřených oknech. Při zasedáních Rady lidových komisařů vždy dbal, aby byl v místnosti čistý vzduch, aby byla otevřena okna nebo ventilace, aby fungovaly ventilátory.

Na počátku roku 1901 píše z Mnichova matce, že se díky procházkám cítí velice dobře. "Jsem velice zdrav" psal Vladimír Iljič, "patrně proto, že poměrně hodně běhám a málo sedím" (což je pravda, neboť v Mnichově "seděl" Lenin pouze dva dny za drobnou krádež).

Ale i v cele Vladimír Iljič rád cvičival. "Rozcvičíš se tak", vzpomíná Vladimír Iljič na pobyt v Petrohradském vězení, "že se zahřeješ i při největší zimě, když je cela úplně vychladlá a spí se ti mnohem

lépe". Nedbal údivu dozorců a prováděl bez přerušení až 50 kmitů předklonmo s dotykem rukou země a bez pokrčování nohou.

Ale nezůstal jen u gymnastiky, i jiné tréninkové formy si osvojil. S. J. Bagockij říká o bruslení Vladimíra Iljiče: "Kdo neviděl tohoto mladistvě jarého a veselého bruslaře provádět na ledě složité figury, nepomyslel by si, že je to velký vůdce a teoretik revolučního proletariátu". Největší vášní Vladimíra Iljiče byl však lov zvěře, někdy se zúčastňoval i několikadenního lovu. Na lov chodil nejen v teplých ročních obdobích, ale i v zimě (LOB) a často do velmi vzdálených míst (DT). Obzvláště rád lovil v noci (NOB). K lovu si opatřil dobré boty (dnes orientky), kožené kalhoty (dederón), psa (buzola) a pušku (soutěž o partyzánský samopal). V dopise z 12. listopadu 1898 bratru Dmitriji líčí Iljič lov zajíců: "Zajíců (zajíc = mladý neostřílený závodník) jsem tu na podzim pobil hromadu". Zde je nezanedbatelná podobnost s orientačním během, jak jej známe dnes!

Je škoda, že toto díru do světa dělající odhalení jsme získali až nyní. Orientační běh se díky svému praorientačnímu praběžci mohl stát elitou všech sportů. Bohužel ty doby jsou už za námi.

Použitá literatura:

V.I.Lenin: Spisy sv. 2, Svoboda Praha 1952

V.I.Lenin: Spisy sv. 6, SNPL, Praha 1953

V. Uljanov: Drug dietiej. Vospominania o Iljiče Lenine, díl 2.

Izvestiia fizičeskoj kultury, 1924, č. 8

Kak otdychal Lenin, Sborník, Molodaia gvardiia, 1931

V.V. Petelicyn: Kak s Leninyim na konkach katalsia

G.S. Demeter: Lenin o tělesné výchově

sestavili BŘIPTÁČI

... A V TU CHVÍLI
VYSTŘELIL VLADIMÍR
ILIČ LENIN Z AURORY...

Na 5. nástupišti stojí motorák.

"Prosím vás, je to rychlík 'Pannonia' ?"

"Ano, klidně si nastupte."

"To tím pojedeme až do Sofie ?"

"Ne, v Heršpicích na vás bude čekat vlak od Berlína."
Nečekal. Čekali jsme my. Hodinu.

Československé velvyslanectví v Sofii.

"Dobrý den, my bychom potřebovali náhradní cestovní doklad. Ve vlaku nám byl ukraden jeden pas a 350 korun. Jedeme do Plovdivu a máme 2 hodiny čas. Dalo by se s tím něco dělat ?"

"Dnes sice není úřední den, ale zkusím vám pomoci. Kde se vám to stalo ?"

"V Rumunsku, před Bukureští."

"Ale to vás sem neměli ani pustit !"

"No pustili."

O tom, že pan Kotrč cestoval pod stropem v zavazadlovém prostoru, přikrytý ledabyle odloženými svršky, jsme se raději nezmiňovali.

"Vystavení nového cestovního pasu stojí 100 korun, to je podle platného kurzu 12.50 leva. Máte peníze ?"

"Jen 10 leva."

"Dobře, to bude stačit."

Přišli jsme o poslední valuty.

"Tady je potvrzení na 10 leva, sem se podepište, zde je náhradní doklad. K vycestování z Bulharska však potřebujete výstupní vízum. To dostanete na jejich vizovém oddělení, které je kousek odtud. Dám vám ještě průvodní dopis o tom, co se vám stalo. Možná po vás budou chtít jeden lev na správní poplatek. Na počkání to, myslím, nedělají, ale do druhého dne určitě. Tak se nějak domluvte."

"Paní vrátná, prosím vás, mohla byste nám dát jedno leva ?"

"Ale jistě."

"No i já jsem jim to vyřídila se slevou."

S jedním lvem v kapse jsme se vydali na Oddělení pasů a víz Bulharské lidové republiky. Fronty černochů, čekajících na týdenní pobytové vízum, přepážky neoznačené, úředníci plyně hovořící světovou bulharštinou. Čas do odjezdu vlaku se krátil.

"Pažálsta, u nas problema, zdés pismó."

"Nádo vypolníť mólbu mašínojk, kupít márkú i potom prichadítě."

"Pažálsta, éto zdés, nam čerez čas atchódit pójezd."

"Váše dělo."

Paní u jediného psacího stroje měla důležitý rozhovor se svou kamarádkou, vyplnili jsme si to tedy sami a zase do fronty.

A tu se objevil, jako dědeček z pohádky, mladý úředník, hovořící i jinou světovou řečí, než jen bulharsky. Za 10 minut prošlo 'vysvědčení' úřadem, razítko se objevilo na svém místě a svět byl opět růžovější.

Z velké radosti jsme šli vrátit paní vrátné na velvyslanectví 85 stotínek, které nám zbyly. Nastoupili jsme do tramvaje a vydali se na cestu k nádraží.

"Kontrola jízdenek !"

"Nemám jízdenku, nemám peníze, nemám doklady, nemám nic, dej mně pokoj !"

J. C. U.

Pannonia nás dovezla do Sofie a zbývalo už jen překonat vzdálenost ze Sofie do Plovdivu. Někteří nezodpovědní jedinci zjišťovali odjezdy vlaků tak, aby zbyl čas na prohlídku města a návštěvu ambasády, a vybrali Ex 321. Po příchodu na perón jsme zjistili, že je to rychlík časově velmi výhodný, ale sestavený jen z mistenkových vozů 1. třídy. Po chvíli váhání Cvrček zavlel: "Do vlaku, nějak to dopadne ! Za jízdy nás nevyšadí a protože je to expres, moc zastávek nebude." V plně obsazeném vlaku jsme zabrali chodbičku.

Asi po hodině jízdy se objevil průvodčí, spráskl ruce, vytočil panenky, něco zabřebentil a přivedl si na pomoc vlakvedoucího, který začal po technickém vedoucím naší výpravě vymáhat 20*4 leva. Cvrček mu oznámil, že má platnou jízdenku a peníze mu nedá, protože nemáme. Nejvyšší šéf vlaku to nechtěl uznat a trval na svém. Když se mu neprozřetelně dostala do rukou naše společná zpáteční jízdenka, bylo zle. Náš techn. vedoucí chtěl získat jízdenku zpět, dotkl se 'načalníka pójezda', ten dostal krvavé oči, odvedl Cvrčka za roh a ozvaly se dva mlaskavé zvuky (šéf vlaku byl o 5 váhových tříd výš). Poté zvýšil pokutu na 100 leva za drzost, vyjádřil se, že když nemáme leva, může to být v dolarech (100 leva = 100 dolars) a odešel.

Nachystali jsme se, že v nejbližší stanici budeme násilím vyvedeni, ale vlak byl rozumný a zastavil až v Plovdivu. Ale doslova rána na naše napnuté nervy byl vržený kámen výrostkem proti jedoucímu vlaku, který trefil jediné zavřené okno ve vlaku (nešlo otevřít !!!), za kterým stál Háva. Zůstala tam jen dírka po odloupení skla.

Po vystoupení z vlaku jsme šli za vlakvedoucím. Ten čekal peníze, ale když viděl, že z nás nic tak lehce nevyrazí, prohlásil: "Zapomeňte !" a vrátil nám jízdenku. Byli jsme v Plovdivu a zbývalo najít nějaké hostitele.

J. C. U.

Ze Sofie do Brna jsme měli vyjet ve 21.30, proto jsme si dali sraz již ve 20.30, abychom měli čas obsadit lehátka. Bohužel jeden nejmenovaný účastník přišel ve 20.45 volným krokem a tvrdil, že sraz je ve 21.00. Samozřejmě, že ho Cvrček neváhal sprádnout a to si dost dovolil.

U vlaku mě čekalo dost nepříjemné zjištění, že vagón, ve kterém jsme měli my tři "šéfové" cestovat, je dosud zamčený a před ním hromada lidí, ale ještě větší hromada věcí. Cestovali s námi totiž čilí obchodníci ze sousedního Polska, kteří asi pašovali riflovinu z Turecka.

Tihle mládenci potom obsadili téměř celý vagón a začaly komplikace. Bulhaři si začali stěžovat - asi chtěli rovněž něco pašovat - protože na ně nezbylo dost místa... A za tohoto zmatku se vlak přesně ve 21.20 rozjel, přestože někteří ještě nenastoupili !

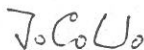
Stál jsem vedle průvodčího, když přiběhla úplně vyděšená ženská, že má manžela a kufry na perónu. Flegmatický průvodčí jenom pokrčil rameny a řekl: "Tak za to zatáhni." Zlomek vteřiny vyděšená žena váhala a potom zatáhla. Musím říct, že brzdy opravdu fungovaly, přestože jsme byli dosud v Bulharsku.

Je nutno podotknouti, že na nástupišti byl v tomto okamžiku i trenér našeho úspěšného dorostu Honza Dufek, o čemž Háva neměl nejmenší tušení.

Zpáteční cesta probíhala v poklidu. Každý člen mančafu si hlídal svůj pas a peníze, já i jízdenku. Občas prošlo po chodbičce několik špinavých Rumunů. Když jsme byli první vagón za lokomotivou a Rumunů bylo moc, průvodčí se naštvál a uprostřed polí je vysadil. Bohužel na jednoho zapomněl a ten, než celý vlak stačil projet okolo vysazených cigánů, zatáhl za záchranou brzdu, cigáni nastoupili do zadních vozů a klidně pokračovali v cestě.

V jedné zastávce ještě v Rumunsku, když Honza Dufek byl na kontrole družstva ve vedlejším vagónu, domlouval z chodbičky Big pan Mach asi desetiletému otrhanému chlapci, aby nekouřil, šel se raději umýt a koupil si něco na sebe. Bohužel v kupé nechal otevřené okno. Během další jízdy pak zjistil, že z lůžka zmizela rozečtená knížka a z věšáku košile. Tepláková bunda s pečlivě uschovaným pasem v kapse na zip, visela o věšák (asi 8 centimetrů) dál... Pan Mach by se pašoval daleko hůř.

TRÉNINK II.

TEXT : tentokrát SUCHÝ

HUDBA: Jiří ŠLITR

- [: Představte si, představte si, co se stalo v tréninku :]
 Byl jsem pozdě na startu, zapomněl jsem si kartu.
 [: To koukáte, to koukáte, co se stalo v tréninku :]
 ÚÁ ÚÁÁ ÚÁ další sloka.

Pak se pro ni vrátil, čas už se mi krátil.
 Posral jsem se jako pán, zapomněl jsem Harmasan.
 Zabloudil jsem v porostu, já snad z toho porostu.
 Proběhl jsem potokem, nohu jsem měl s otokem.
 Pak v krvi a pootu, hledal jsem svou bootu.

Už mám plný brejle, nohy mám jak špejle.
 Co je moc, to je moc, předběhla mě ňáká koc.
 Co je moč, to je moč, předběhl mě Břeta Koč.
 Jazyk mám až na vestě, jako loni na testě.
 Opravdu už nemůžu, nevím, jak si pomůžu.
 A v rozhraní porostu, vím, že končím v dorostu.
 Už jsem blízko cíle, ztrácím už na síle.
 Doběhový koridor, cloumá se mnou vztek a vzdor.
 Řvou na mě ty troubo, kdes lital tak dlouho?
 Doběhl jsem poslední, Dobra mi to zpříjemní.

- [: To koukáte, to koukáte, co se stalo v tréninku :]
 ÚÁ ÚÁÁ ÚÁ

DURO, UŽ SÚ TU ZASE, ALE TERAZ ICH
 BUDEME NAHAŇAŇ MY!

Z V Ý S L E D K Ů ...

1. KŽ - jarní	KNH	Stražisko	mapa NUDLE	7. 4.90
		H11	1. Čech	
		H13	2. Skříčka	
			3. Habán	
			5. Milán	
			6. Procházka	
2. KŽ - jarní	RZR	Ždár n. Sáz.	mapa BABÍN	24. 4.90
D11	5. Hlaváčková	H10	2. Račanský	
		H11	1. Čech	
			2. Skříčka	
		H13	5. Krejčí	
3. KŽ - jarní	PBM	Vitovice	mapa JEZERA	12. 5.90
D10	4. Cigošová E.	H11	1. Čech	
		H13	1. Krejčí	
			5. Ševčík	
4. KŽ - jarní	SJI	Jamně	mapa RYTÍŘSKO	26. 5.90
D11	4. Hlaváčková	H10	5. Račanský	
		H11	1. Čech	
			2. Skříčka	
		H13	1. Janota	
			4. Procházka	
			5. Krejčí	
5. KŽ - jarní	KON	Brodek u Kon.	mapa DURANA	9. 6.90
D11	5. Cigošová K.	H11	1. Skříčka	
			2. Čech	
		H13	1. Krejčí	
			3. Janota	
			4. Ševčík	
			5. Habán	
1. KŽ - podzim	LBM	Rozdrojovice	mapa OBORA	22. 9.90
D10	2. Habánová	H10	5. Rohovský	
D11	3. Hlaváčková			
2. KŽ - podzim	RZR	Vatín	mapa KAMEŇÁK	29. 9.90
		H13	1. Janota	
			2. Čech	
			3. Skříčka	
3. KŽ - podzim	NMM	Zubří	mapa ZUBŘÍ	30. 9.90
D10	3. Habánová	H13	1. Habán	
	4. Zahradníčková		3. Skříčka	
D11	4. Ptáčková			
	5. Skříčková			
4. KŽ - podzim	CEL	Náměst na H.	mapa NÁMĚŠT N.H.	13.10.90
		H13	1. Habán	
			3. Skříčka	
5. KŽ - podzim	SKM	Bunč	mapa NA PÍSKU	21.10.90
D10	2. Habánová	H13	2. Habán	
D11	3. Hlaváčková		3. Čech	

1. CŽ + ČsP	BOR	Kvitkov	mapa BABYLON	12. 5.90
DE	4. Kuchařová	H17	2. Strejček	
D17	3. Slámová		5. Milán P.	
	4. Nevřivová			
2. CŽ + ČsP	RCL	Stvolinky	mapa BABA	13. 5.90
DE	6. Kuchařová	H17	5. Milán P.	
D15	6. Durmonová			
D17	6. Slámová			
3. CŽ + ČsP	VBM	Podlesí	mapa BABÍ LOM	19. 5.90
DE	6. Kuchařová	H17	4. Milán P.	
D17	3. Bočková	H21	6. Nykodým	
4. CŽ + ČsP	ZBM	Zouvalka	mapa OBORA	20. 5.90
DE	1. Kuchařová			
D17	3. Nevřivová			
5. CŽ + ČsP	SOP	Radkov	mapa ELIŠČIN BUK	15. 9.90
DE	1. Kuchařová	H17	1. Strejček	
			2. Milán P.	
6. CŽ + ČsP	UOL	Náměšť na H.	mapa NÁMĚŠŤ N.H.	16. 9.90
DE	1. Kuchařová	H17	1. Strejček	
D17	3. Bočková		4. Milán P.	
1. NŽ + NL	ADA	Rudice	mapa POLOM	2. 6.90
D17	1. Nevřivová	H17	1. Milán P.	
			3. Strejček	
		H19	3. Ptáček O.	
		H21	1. Urválek	
3. NŽ + NL	OOP	Dvorce	mapa BUČINA	16. 6.90
D15	3. Čechová	H13	2. Krejčí	
D17	3. Nevřivová		3. Milán R.	
		H17	1. Milán P.	
NL - štafety	OOP	Dvorce	mapa BUČINA	17. 6.90
D15-18	1. Bočková - Čechová - Nevřivová			
D19-	3. Kuchařová - Cigošová - Janotová			
H11-14	2. Ševčík - Procházka - Milán R.			
	3. Čech - Doušek - Janota			
5. NŽ + NL	SKM	Kostelany	mapa NA PÍSKU	9. 9.90
D21	1. Kuchařová	H13	2. Janota	
			3. Krejčí	
		H17	1. Milán P.	
			2. Vřešťal	

Celostátní liga

Dorost:	1. Lokomotiva Pardubice	54/633
	2. Tesla	53/652

Moravskoslezská liga

Dorost:	1. Spartak Jihlava	49/610
	6. Tesla	31/431
Dospělí:	1. Lokomotiva Olomouc	49/1044
	2. Tesla	46/1012

<u>S-P ČR - DT</u>					
	BOV	Hrabství	mapa ZAJÍČKA	14. 4.90	
D17	2. Nevřívová 5. Bočková	H17	3. Milán P.		
<u>M ČSFR - DT</u>					
	TBM	Prácheň	mapa VLČÍ KOPEC	29. 4.90	
D17	4. Nevřívová 6. Bočková	H17	3. Strejček 6. Milán P.		
D21	2. Kuchařová				
<u>MP</u>					
	YBM	Žebětín	mapa KOMINICE	5. 5.90	
D10	2. Gandělová A.	H11	2. Čech		
D11	1. Hlaváčková 2. Kadlecová 3. Cigošová K.	H13	3. Skříčka 1. Habán 2. Doušek		
D17	1. Nevřívová 2. Bočková 3. Dufková K.	H15 H21	3. Krejčí 1. Ptáček J. 1. Urválek		
D19	3. Kovářová	H35	1. Uhmán		
D21	1. Janotová		3. Komínek		
D35	2. Kolaříková	H45	1. Dufek		
D45	1. Vřešťalová	H55	3. Vřešťal 1. Fajt		
<u>KP - J</u>					
	SLU	Vlčková	mapa RABLINA	23. 6.90	
D11	3. Hlaváčková	H11	1. Čech		
D15	2. Čechová	H13	2. Ševčík		
D17	1. Nevřívová		3. Milán R.		
D21	1. Kuchařová	H17	1. Milán P. 2. Vřešťal		
<u>KP - Š</u>					
	SLU	Hrotice	mapa RABLINA	24. 6.90	
D15-18	2. Bočková - Nevřívová - Čechová 3. Slámová - Dufková - Durmonová				
H11-14	1. Ševčík - Procházka - Milán R. 3. Habán - Skříčka - Krejčí				
H19-	2. Urválek - Baďura - Šebesta				
<u>P ČR - J</u>					
	OJH	Božejov	mapa TROJÁK	19. 8.90	
D17	1. Nevřívová 5. Slámová	H17	1. Milán P.		
<u>P ČR - Š</u>					
	SJH	Studená	mapa CHYTROV	18. 8.90	
D15-18	2. Bočková - Slámová - Nevřívová				
H15-18	2. Milán P. - Strejček - Vřešťal				
<u>M ČSFR - J</u>					
	VAM	Nová Ves	mapa HRÍVA 1	25. 8.90	
D17	3. Nevřívová 5. Slámová	H17	2. Milán P.		
D21	2. Kuchařová				
<u>M ČSFR - Š</u>					
	VAM	Nová Ves	mapa HRÍVA 2	26. 8.90	
D15-18	1. Bočková - Slámová - Nevřívová				
H15-18	1. Vřešťal - Strejček - Milán P.				
<u>M ČSFR - sprint</u>					
	VSP	Řevnice	mapa KAMENNÁ	22. 9.90	
D15-18	3. Nevřívová	H15-18	2. Milán P.		
D19-	3. Kuchařová				
<u>P ČR - NOB</u>					
	LPU	Krasnice	mapa PELÍŠEK	13.10.90	
D15	3. Šňupárková 6. Ecksteinová	D17	6. Nevřívová		

<u>GPS</u>		<u>SBB</u>	<u>Môlča</u>			<u>27.-29.7.90</u>
D17A	2. Slámová		H11A	3. Skříčka		
D45A	3. Vřešťalová		H17A	2. Vřešťal		
<u>MORAVA</u>		<u>TZL</u>	<u>Ploština</u>			<u>3.- 5.8.90</u>
D17A	3. Nevřivová		H11A	1. Čech		
			H13A	2. Milán R.		
			H17A	1. Milán P.		
			H40A	1. Sláma		
			H50A	2. Petr		
<u>BOHEMIA</u>		<u>SJC</u>	<u>Lužany</u>			<u>7.-11.8.90</u>
D17A	2. Bočková		H11A	1. Skříčka		
				3. Čech		
			H13A	2. Krejčí		
<u>POHÁR VELETRŽNÍCH MĚST</u>			<u>Plovdiv</u>			<u>29.-30.9.90</u>
D19	2. Slámová		H17	1. Milán P.		
				2. Strejček		
			H19	2. Urválek		
D15-18	2. Brno (KBM - KBM - Bočková)					
D19	2. Brno (Nevřivová - Slámová - VBM)					
H15-18	1. Brno (Vřešťal - Strejček - KBM)					
H19	2. Brno (VBM - Urválek - VBM - VBM)					

Ž E B Ř Í Č K Y

DE	1. Kuchařová	410.33	HE	1. Prokeš	402.54
				25. Urválek	354.28
D15A	1. Horáčková	421.62	H17A	1. Drahoňovský	406.87
	17. Durmonová	339.20		3. Strejček	396.74
	20. Čechová	337.69		5. Milán	392.27
D17A	1. Kastnerová	418.07		13. Vřešťal	359.94
	6. Bočková	371.01	H21A	1. Dlabola	401.45
	8. Slámová	368.97		15. Šebesta	374.51
	9. Nevřivová	364.90			
D15B	1. Čechová K.	398.50	H13B	1. Horyna	411.31
	10. Čechová L.	321.16		2. Krejčí	388.16
D17B	1. Dohnalová	417.01		7. Ševčík	370.55
	9. Tomková	324.79		8. Habán	363.63
	10. Dufková J.	324.32		13. Milán	353.68
	11. Dufková K.	322.44	H17B	1. Lukeš	392.34
D21B	1. Hansliková	400.98		7. Průša	350.13
	5. Janotová	379.07		9. Eckstein	343.75
H19B	1. Janeček	392.34	H21B	1. Zdráhal	397.93
	7. Ptáček O.	357.05		3. Urválek	390.08
	11. Šťastný	340.93		5. Šebesta	371.48
				11. Badura	358.85

Boara Jan	16.06.68	Rahorova 48,	61000 Brno	634540	2192/2264	Prerost Pavel	15.04.73	Sokolska 14,	60200 Brno	743915
Borusova Helena	02.10.79	Lisky 4,	62400 Brno			Prochazka Jan	23.05.49	Coupskoych 16,	62400 Brno	338384/8
Bockova Pavla	14.05.73	Sramkova 12,	63000 Brno	623921		Prochazka Jiri	10.02.76	Coupskoych 16,	62400 Brno	
Cech Radovan	03.03.78	Makrohorska 14,	64400 Brno	754694		Prochazkova Helena	16.03.53	Coupskoych 16,	62400 Brno	748800/243
Cechova Lenka	08.04.75	Makrohorska 14,	64400 Brno	754634		Prochazkova Lucie	30.01.73	Coupskoych 16,	62400 Brno	
Cernak Pavel	18.10.67	Retichova 4,	63500 Brno			Prusa Michal	21.10.71	Ant. Prochasky 10,	60200 Brno	336857
Ceraskova Pavla	07.05.73	Purkynova 32,	61200 Brno			Ptacek Jan	13.08.74	Marunkova 10,	62100 Brno	774173
Cigsova Anna	04.05.52	Tesinska 4,	61200 Brno	740830	629345	Ptacek Ladislav	18.07.53	Silulky 240,	66445	891
Cigsova Eva	09.12.80	Tesinska 4,	61200 Brno	740830		Ptacek Ondrej	22.07.71	Silulky 240,	61200 Brno	774173
Cigsova Katerine	21.07.79	Tesinska 4,	61200 Brno	740830		Ptacek Pavel	14.04.65	Silulky 226,	66445	
Dousek Filip	06.04.76	Tylova 5,	61200 Brno	750633		Ptackova Michaela	12.10.77	Silulky 240,	66445	
Dufek Jan	02.08.42	Drohobno 58,	60200 Brno	678727	2191/451	Ptackova Nikol	13.11.78	Silulky 240,	66445	
Dufkova Jana	07.11.72	Drohobno 58,	60200 Brno	678727		Racanska Eva				
Dufkova Katerina	14.11.73	Drohobno 58,	60200 Brno	678727		Racansky Vaclav				
Durson Petr	05.06.45	Srbiska 36,	61200 Brno	785689	2190/341	Racak Jan	27.04.78	Myslivni 10,	62300 Brno	383325
Dursonova Jana	14.10.69	Srbiska 36,	61200 Brno	785689		Racek Tomas	15.09.77	Vrchlickeho sad 4,	60200 Brno	671796
Dursonova Patra	02.01.74	Srbiska 36,	61200 Brno	785689		Rohovsky Ondrej	02.10.30	Amanova 4,	62300 Brno	
Dursonova Radka	20.10.45	Srbiska 36,	61200 Brno	785689	2224/31,2527	Rohovsky Vlastimil	20.01.52	Amanova 4,	62300 Brno	383668
Ekstein Michal	05.06.73	Ant. Slavika 19,	60200 Brno	673954		Sebesta Vlastislav	17.11.58	Krausova 3,	61800 Brno	631195
Eksteinova Hana	07.10.75	Ant. Slavika 19,	60200 Brno	673954		Sedlacek Jan	06.07.57	Larchova 3,	60200 Brno	335605
Fajt Josef	09.01.26	Tuova 34,	61600 Brno	751364		Sevcik Jiri	02.08.46	Stouracova 15,	63500 Brno	792365
Geisler Jakub	24.05.80	Slovakova 7,	60200 Brno	754643		Sevcik Martin	03.10.77	Silulky 240,	66445	792365
Gendelova Katerina	26.09.73	Sverdlouva 7,	62500 Brno	323988		Sevcik Petr	03.08.73	Stouracova 15,	63500 Brno	792365
Geislarova Katerina	15.12.81	Slovakova 7,	60200 Brno	754643		Skorkovska Karoline	19.01.78	Tuckova 22,	60200 Brno	748069
Gryc Jan	16.05.67	Kupkova 65,	63000 Brno	623750		Skorkovsky Jaroslav				
Haban Ales	25.10.53	Cihlarska 881,	66603 Tisnov	0504-95233	0504-26777	Skricka Jan	25.01.78	Ondruskova 20,	63500 Brno	793697
Haban Ivo	14.01.77	Palackeho nan. 9,	61200 Brno	773197		Skricka Tomas	12.12.51	Ondruskova 20,	63500 Brno	793697
Habanova Eva	30.12.60	Cihlarska 881,	66603 Tisnov	0504-85233		Skrickova Anna		Ondruskova 20,	63500 Brno	793697
Habanova Zuzana	29.02.80	Palackeho nan. 9,	61200 Brno	773197		Skrickova Jana		Ondruskova 20,	63500 Brno	793697
Hecka Jiri	10.02.82	Capkova 25,	60200 Brno			Slama Dusan	04.12.47	Jaselska 20,	60200 Brno	753505
Hlavacek Jan	30.04.76	Jasanova 26,	63700 Brno			Slavova Hana	16.05.49	Jaselska 20,	60200 Brno	753505
Hlavackova Bozena	28.11.78	Jasanova 26,	63700 Brno			Slavova Martina	25.05.77	Jaselska 20,	60200 Brno	753505
Holik Marek	22.07.65	Psmnik 11,	63900 Brno	322822	758047	Slavova Veronika	31.10.73	Jaselska 20,	60200 Brno	753505
Jancota Jakub	27.01.76	Hajkova 11,	62800 Brno			Slapnicka Jan				
Jancota Radovan	02.05.56	Hajkova 11,	62800 Brno		314-2229	Smajkal Pavel	24.05.57	Vystavní 8,	60300 Brno	3309341
Jancotova Dobra	12.11.56	Hajkova 11,	62800 Brno			Seid Adaa	03.07.78	Carnopolni 38a,	61300 Brno	671951
Kabelova Radka	07.09.78	Tabor 44c,	64200 Brno			Snuparkova Petra	12.05.75	Brankova 16,	61300 Brno	674042
Kadlceva Eva	08.07.78	Hustiska 10,	61200 Brno			Snyrc Frantisek	07.08.49	Dmitrova 62,	61200 Brno	773223
Kalovska Jitka	04.06.73	Beatri Kricka 12,	61200 Brno	771645		Snyrc Igor	26.11.75	Lorichova 29,	61400 Brno	623439
Klimes Dan	22.03.77	Hovotneho 45,	61300 Brno	626786		Snyrcova Ivana	26.11.72	Dmitrova 62,	61200 Brno	
Kolarik Zdenek	15.07.54	Kamarska 6,	67801 Blansko	0506-5650	0506-823/2121	Sponar Jan	26.06.50	Kaainky 4,	60300 Brno	324258/003
Kolarikova Yera	16.11.52	Kamarska 6,	67801 Blansko	0506-5650	0506-822/508	Sponar Jiri	15.12.78	Kaainky 4,	60300 Brno	
Koainek Jaroslav						Sponarova Blanka	10.07.53	Kaainky 4,	60300 Brno	2191/537
Kominek Jiri	20.06.46	Divadlni 15,	66444 Drechov	98572	3137/616	Stastny Jiri	04.04.71	Zmedelska 20,	61300 Brno	675144
Kopur Petr	09.09.61	Jindrichova 6,	61600 Brno	750149	626368	Strejcek Petr	12.06.72	Upravka 9,	62100 Brno	773930
Kostelnikova Barbora	17.04.75	Tabor 50d,	61600 Brno			Suler Josef	16.12.60	Cihlarska 42,	60200 Brno	740380
Kovar Jaroslav	05.07.73	Studena 22,	63000 Brno	621911		Sventko Petr	11.01.60	K.Pfeifferova 6,	62800 Brno	
Kovarova Iva	23.04.70	Studena 22,	63000 Brno	621911		Svrcek Filip	02.04.80	Babickova 27,	61300 Brno	679792
Krejci Jan	17.03.76	Capkova 34,	60200 Brno			Tichy Pavel	07.05.48	Larchova 2,	60200 Brno	678581
Kriz Tomas	13.12.80	Maplavka 8,	60300 Brno	323617		Tichy Tomas	27.10.79	Larchova 2,	60200 Brno	
Kucharova Ada	05.01.58	Chalabalaova 5,	62300 Brno	382659	747251	Tichy Vladimir	14.06.77	Larchova 2,	60200 Brno	
Kusner Jan	16.04.74	Zabrska 7,	61600 Brno	754907		Tomanek Frantisek	01.05.15	Helissova 4,	64400 Brno	627141
Kuch Radovan	28.04.66	Purkynova 31,	61200 Brno	745172	671981/2429 4. ZEMANA!	Tomkova Hana	21.09.82	Belohorska 52,	63600 Brno	632874
Melicharova Katerina						Trhlikova Iva	07.04.80	Karnikova 18,	62100 Brno	
Mikoska Jaroslav	01.05.81	K.Pfeifferova 26,	62800 Brno			Umann Petr	21.10.51	Cerneho 43,	63500 Brno	672341/376
Mikoskova Katka	04.09.76	K.Pfeifferova 26,	62800 Brno			Umannova Tereza				
Milan Pavel	27.04.46	Hopova 33,	61500 Brno	637497		Urvalak Jiri	17.09.61	Bieblava 24,	61300 Brno	625810
Milan Pavel	28.11.72	Hopova 33,	61500 Brno			Vankova Marie	21.01.55	V sidlisti 23,	60301 Rousnov	0507-92451/235
Milan Radek	04.06.76	Hopova 33,	61500 Brno			Vanzurova S.				
Minarik Lubos	27.06.57	Richtlova 1,	62300 Brno		792397	Vazansky Filip	23.12.77	Hutarova 31,	61200 Brno	787515
Mlanek Bohumil	02.09.76	Skryjlova 5,	61400 Brno	625070		Vazansky Mojmír	26.06.49	Hutarova 31,	61200 Brno	787515
Meduchal Ondrej						Vepra David	10.07.74	Slovenske nan. 3,	61200 Brno	
Mencova Jaraila	14.03.43	Tomsova 8,	60200 Brno	334572		Vedrova Veronika	10.03.77	Slovenske nan. 3,	61200 Brno	
Mencova Katerina	14.03.75	Tomsova 8,	60200 Brno	334572		Velcevsy Petr				
Mencec Dusan	14.08.39	Tomsova 8,	60200 Brno	334572		Viduna Richard	30.01.80	Vejrnostova 6,	63500 Brno	
Mesvadbova Anna		Karlova 28,	61400 Brno			Vlasin Prapok				
Merrivova Lenka	02.08.73	Ovocna 2,	62100 Brno	774688		Vojta Dalibor	03.04.77	Hajkova 7,	62800 Brno	
Mlykodya Petr	16.06.63	Minska 22,	61600 Brno	785409	27111/714	Vrestal Jan	16.02.39	Poznanska 12,	61600 Brno	755382
Pellantova Iva	04.12.74	Veverti 6,	60200 Brno	759098		Vrestal Jan	29.01.73	Poznanska 12,	61600 Brno	755382
Pellantova Martina	27.10.73	Veverti 6,	60200 Brno	759098		Vrestalove Marie	30.06.41	Poznanska 12,	61600 Brno	755382
Petr Alois	24.10.37	Sebesticka 119,	63000 Brno	625011	740064	Zabloudil Pavel	07.12.50	Parlickoho 6,	61200 Brno	775768
Petr Leas	18.05.73	Sebesticka 119,	63000 Brno	625011	671850	Zadrhadnickova Radka	18.01.80	Karnikova 22,	62100 Brno	775768
Pospisek Zbynek	28.07.60	Stara zambly 17,	62400 Brno			Zak Jan	30.11.78	Varnonska nan. 15,	62500 Brno	759338
Pospiatlova Eva	09.08.61	Grossova 17,	62100 Brno	773804		Zeman David	26.01.79	Kollarska 37,	60200 Brno	
Pospiatlova Radka	03.03.80	Grossova 17,	62100 Brno	773804		Ziganyi Stefan al.	12.04.57	Kubysneva 8,	62500 Brno	

CBSAH

Pětadvacet a co dál ?	Lojza Petr	1
Čestná listina		3
Náš předseda		4
Návrat a začátky	Eva Habánová	5
Zpráva o objevení Ameriky	Ada Kuchařová	7
Oddílový přebor	Libor Zřídka Veselý	12
Obrázek		14
Stát se mistrem světa		
je tak prosté	Libor Zřídka Veselý	15
Víno, pizza, mekaróny	Redek Mach	17
Křížovka	Lenka a Redek Čechovi	22
Mokro na Suchým	Kolektiv autorů	23
Bicyklorror 90	Redek Mach	27
Obrazy z dějin národa sovětů	Onďřej a Jan Ptáčkovi	29
Usta na východ	Kolektiv autorů	31
Trénink II.	Kolektiv autorů	34
Z výsledků ...		35
Adresář		39

Vydal oddíl OB TJ Tesla Brno v r. 1990 pro vlastní potřebu

Obálka : Petr Strejček

Ilustrace : Petr Strejček

Redakce : J. Urválek, I. Kovářová, R. Mach

Neprošlo redakční ani jazykovou úpravou.

Náklad 150 výtisků. Neprodejně.